

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtiosjunde årgången

14 juli 2014

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2014/C 223/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDE

Domstolen

2014/C 223/02	Mål C-178/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) den 11 april 2014 – Vario Tek GmbH mot Hauptzollamt Düsseldorf	2
2014/C 223/03	Mål C-182/14 P: Överklagande ingett den 11 april 2014 av Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 4 februari 2014 i målen T-604/11 och T-292/12: Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)	3
2014/C 223/04	Mål C-188/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de Primera Instancia n° 58 de Madrid (Spanien) den 15 april 2014 – Juan Pedro Ludeña Hormigos mot Banco de Santander, S.A.	3
2014/C 223/05	Mål C-190/14: Talan väckt den 16 april 2014 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Danmark	4
2014/C 223/06	Mål C-197/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 18 april 2014 – T.A. van Dijk mot Staatssecretaris van Financiën.	5

2014/C 223/07	Mål C-201/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Cluj (Rumänien) den 22 april 2014 – Smaranda Bara m.fl. mot Ordföranden vid Casa Națională de Asigurări de Sănătate, Casa Națională de Asigurări de Sănătate (CNAS), Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF)	5
2014/C 223/08	Mål C-208/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Audiencia Provincial Navarra (Spanien) den 25 april 2014 – Antonia Valdivia Reche mot Banco de Valencia S.A.	6
2014/C 223/09	Mål C-217/14: Talan väckt den 2 maj 2014 – Europeiska kommissionen mot Irland	6
2014/C 223/10	Mål C-218/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court of Ireland (Irland) den 5 maj 2014 – Kuldip Singh, Denzel Nnjume, Khaled Aly mot Minister for Justice and Equality	7
2014/C 223/11	Mål C-219/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Employment Tribunals, Birmingham (Storbritannien) den 6 maj 2014 – Kathleen Greenfield mot The Care Bureau Ltd	8
2014/C 223/12	Mål C-223/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de Primera Instancia n° 7 de Las Palmas de Gran Canaria (Spanien) den 7 maj 2014 – Tecom Mican S.L. mot Man Diesel & Turbo SE.	8
2014/C 223/13	Mål C-225/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal d'instance de Dieppe (Frankrike) den 8 maj 2014 – Facet SA mot Jean Henri	9
2014/C 223/14	Mål C-239/14: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal du travail de Liège (Belgien) den 14 maj 2014 – Abdoulaye Amadou Tall mot Centre public d'action sociale de Huy (CPAS de Huy)	10
2014/C 223/15	Mål C-247/14 P: Överklagande ingett den 22 maj 2014 av HeidelbergCement AG av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 14 mars 2014 i mål T-302/11, HeidelbergCement AG mot Europeiska kommissionen	10
2014/C 223/16	Mål C-248/14 P: Överklagande ingett den 23 maj 2014 av Schwenk Zement KG av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 14 mars 2014 i mål T-306/11, Schwenk Zement KG mot kommissionen.	11
Tribunalen		
2014/C 223/17	Mål T-167/14: Talan väckt den 13 mars 2014 – Søndagsavisen mot kommissionen.	13
2014/C 223/18	Mål T-230/14: Talan väckt den 15 april 2014 – Deutsche Edelstahlwerke mot kommissionen	13
2014/C 223/19	Mål T-235/14: Talan väckt den 17 april 2014 – ArcelorMittal Hamburg m.fl. mot kommissionen	14
2014/C 223/20	Mål T-236/14: Talan väckt den 16 april 2014 – Kronotex m.fl. mot kommissionen.	15
2014/C 223/21	Mål T-237/14: Talan väckt den 17 april 2014 – Steinbeis Papier mot kommissionen	16
2014/C 223/22	Mål T-240/14 P: Överklagande ingett den 22 april 2014 av Jean-Pierre Bodson m.fl. av den dom som personaldomstolen meddelade den 12 februari 2014 i mål F-73/12, Bodson m.fl. mot EIB.	17
2014/C 223/23	Mål T-241/14 P: Överklagande ingett den 22 april 2014 av Jean-Pierre Bodson m.fl. av den dom som personaldomstolen meddelade den 12 februari 2014 i mål F-83/12, Bodson m.fl. mot EIB.	18
2014/C 223/24	Mål T-258/14: Talan väckt den 24 april 2014 – Luxemburg mot kommissionen	20
2014/C 223/25	Mål T-259/14: Talan väckt den 24 april 2014 – Luxemburg mot kommissionen	20
2014/C 223/26	Mål T-260/14: Talan väckt den 25 april 2014 – Vattenfall Europe Mining m.fl. mot kommissionen	21
2014/C 223/27	Mål T-263/14: Talan väckt den 28 april 2014 – Hydro Aluminium Rolled Products m.fl. mot kommissionen	22

2014/C 223/28	Mål T-265/14: Talan väckt den 29 april 2014 – Schumacher Packaging mot kommissionen	23
2014/C 223/29	Mål T-270/14: Talan väckt den 29 april 2014 – Grupa Azoty ATT Polymers mot kommissionen.	24
2014/C 223/30	Mål T-271/14: Talan väckt den 29 april 2014 – Styron Deutschland mot kommissionen	25
2014/C 223/31	Mål T-272/14: Talan väckt den 30 april 2014 – P-D Glasseiden m.fl. mot kommissionen.	26
2014/C 223/32	Mål T-274/14: Talan väckt den 30 april 2014 – Lech-Stahlwerke mot kommissionen.	27
2014/C 223/33	Mål T-275/14: Talan väckt den 30 april 2014 – Drahtwerk St. Ingbert mot kommissionen.	28
2014/C 223/34	Mål T-276/14: Talan väckt den 30 april 2014 – Flachglas Torgau m.fl. mot kommissionen.	29
2014/C 223/35	Mål T-279/14: Talan väckt den 30 april 2014 – Sabic Polyolefine mot kommissionen	30
2014/C 223/36	Mål T-280/14: Talan väckt den 30 april 2014 – Ineos Manufacturing Deutschland m.fl. mot kommissionen	31
2014/C 223/37	Mål T-281/14: Talan väckt den 30 april 2014 – Fels-Werke mot kommissionen	32
2014/C 223/38	Mål T-282/14: Talan väckt den 30 april 2014 – Bayer MaterialScience mot kommissionen	34
2014/C 223/39	Mål T-283/14: Talan väckt den 30 april 2014 – Advansa m.fl. mot kommissionen	35
2014/C 223/40	Mål T-285/14: Talan väckt den 2 maj 2014 – Wirtschaftsvereinigung Stahl m.fl. mot kommissionen	36
2014/C 223/41	Mål T-286/14: Talan väckt den 2 maj 2014 – Röchling Oertl Kunststofftechnik mot kommissionen.	38
2014/C 223/42	Mål T-287/14: Talan väckt den 2 maj 2014 – Schaeffler Technologies mot kommissionen	39
2014/C 223/43	Mål T-288/14: Talan väckt den 2 maj 2014 – Energiewerke Nord mot kommissionen	40
2014/C 223/44	Mål T-289/14: Talan väckt den 2 maj 2014 – H-O-T Servicecenter Nürnberg m.fl. mot kommissionen	41
2014/C 223/45	Mål T-291/14: Talan väckt den 2 maj 2014 – egeplast international mot kommissionen.	42
2014/C 223/46	Mål T-294/14: Talan väckt den 2 maj 2014 – Klemme mot kommissionen	43
2014/C 223/47	Mål T-295/14: Talan väckt den 2 maj 2014 – Autoneum Germany mot kommissionen	44
2014/C 223/48	Mål T-296/14: Talan väckt den 2 maj 2014 – Erbslöh mot kommissionen.	45
2014/C 223/49	Mål T-297/14: Talan väckt den 2 maj 2014 – Walter Klein mot kommissionen.	46
2014/C 223/50	Mål T-298/14: Talan väckt den 2 maj 2014 – Erbslöh Aluminium mot kommissionen.	47
2014/C 223/51	Mål T-300/14: Talan väckt den 2 maj 2014 – Fricopan Back mot kommissionen	48
2014/C 223/52	Mål T-301/14: Talan väckt den 2 maj 2014 – Michelin Reifenwerke mot kommissionen	49
2014/C 223/53	Mål T-302/14: Talan väckt den 29 april 2014 – Buderuss Guss mot kommissionen.	50
2014/C 223/54	Mål T-303/14: Talan väckt den 29 april 2014 – Polyblend mot kommissionen	51
2014/C 223/55	Mål T-304/14: Talan väckt den 29 april 2014 – Sun Alloys Europe mot kommissionen	52
2014/C 223/56	Mål T-305/14: Talan väckt den 29 april 2014 – Vestolit mot kommissionen	54
2014/C 223/57	Mål T-306/14: Talan väckt den 30 april 2014 – Polymer-Chemie mot kommissionen	55

2014/C 223/58	Mål T-307/14: Talan väckt den 30 april 2014 – TechnoCompound mot kommissionen	56
2014/C 223/59	Mål T-308/14: Talan väckt den 30 april 2014 – Neue Halberg-Guss mot kommissionen.	57
2014/C 223/60	Mål T-309/14: Talan väckt den 30 april 2014 – Mat Foundries Europe mot kommissionen	58
2014/C 223/61	Mål T-310/14: Talan väckt den 30 april 2014 – Fritz Winter Eisengießerei mot kommissionen	59
2014/C 223/62	Mål T-313/14: Talan väckt den 5 maj 2014 – Christian Dior Couture mot harmoniseringsbyrån (Återgivning av ett återkommande mönster med relieffeffekt)	60
2014/C 223/63	Mål T-318/14: Talan väckt den 2 maj 2014 – Vinnolit mot kommissionen	61
2014/C 223/64	Mål T-331/14: Talan väckt den 12 maj 2014 – Azarov mot rådet	62
2014/C 223/65	Mål T-332/14: Talan väckt den 12 maj 2014 – Azarov mot rådet	63
2014/C 223/66	Mål T-355/14: Talan väckt den 30 maj 2014 – STC mot kommissionen	64

Personaldomstolen

2014/C 223/67	Mål F-107/12: Personaldomstolens dom (andra avdelningen) av den 16 januari 2014 – Guinet mot EIB (Personalmål — Personal vid EIB — Pensionssystem — Överföring av pensionsrättigheter — Kompensation för nackdelar till följd av försening i överföring av pensionsrättigheter — Effektivt överföringsvillkor för pensionsrättigheter som förvärvats i ett annat system än det för EIB — Likabehandlingsprincipen)	66
2014/C 223/68	Mål F-130/12: Personaldomstolens (andra avdelningen) dom av den 22 maj 2014 – CI mot Parlamentet (Personalmål — Lön — Familjetillägg — Barntillägg — Dubbelt barntillägg — Artikel 67.3 i tjänsteföreskrifterna — Villkor för beviljande — Förlikning mellan parterna sedan Europeiska ombudsmannen medlat — Genomförande — Omsorgsplikt)	66
2014/C 223/69	Mål F-151/12: Personaldomstolens dom (tredje avdelningen) av den 30 januari 2014 – Ohrgaard mot kommissionen (Personalmål — Lön — Utlandstillägg — Bosättningsvillkor föreskrivs i artikel 4.1 b i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna — Tjänstgöring i en internationell organisation — Begrepp — Praktik på fem månader vid kommissionen — Omfattas inte).	67
2014/C 223/70	Mål F-60/13: Personaldomstolens beslut (andra avdelningen) av den 14 januari 2014 – Lebedef mot kommissionen (Personalmål — Tjänstemän — Registrering av frånvaro på grund av sjukdom — Otillåten frånvaro — Tillsättningsmyndigheten har dragit av semesterdagar — Ansökan inlämnad via e-post — Den berörde personens kännedom om att ett beslut föreligger — Underlåtenhet att öppna ett mejl och ta del av detta besluts innehåll genom att klicka på en länk — Upptagande till sakprövning — Frister — Fastställande av det datum från vilket den berörde personen har kunnat ta del av beslutets innehåll)	68

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2014/C 223/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 212, 7.7.2014

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 202, 30.6.2014

EUT C 194, 24.6.2014

EUT C 184, 16.6.2014

EUT C 175, 10.6.2014

EUT C 159, 26.5.2014

EUT C 151, 19.5.2014

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) den 11 april 2014
– Vario Tek GmbH mot Hauptzollamt Düsseldorf**

(Mål C-178/14)

(2014/C 223/02)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen*Klagande:* Vario Tek GmbH*Motpart:* Hauptzollamt Düsseldorf**Tolkningsfrågor**

- 1) Innebär den omständigheten att det inte är möjligt att zooma med en videokamera att den inte kan klassificeras i nr 8525 80 9 i Kombinerade nomenklaturen, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EU) nr 861/2010 av den 5 oktober 2010 och kommissionens förordning nr 1006/2011 av den 27 september 2011, om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan ⁽¹⁾?
- 2) För det fall fråga 1 besvaras nekande. Är en videokamera i stånd att spela in ljud och bild tagna med kameran i den mening som avses i nr 8525 80 91 KN när det, via kamerans USB-anslutning, är möjligt att på den flyttbara databärare som är nödvändig för att använda kameran kopiera en video- eller ljudfil från en annan apparat, utan att det är möjligt att titta på eller höra filerna enbart med hjälp av kameran?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 13, s. 22), i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EU) nr 861/2010 av den 5 oktober 2010 och kommissionens förordning nr 1006/2011 av den 27 september 2011 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 (EUT L 284, s. 1).

Överklagande ingett den 11 april 2014 av Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 4 februari 2014 i målen T-604/11 och T-292/12: Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-182/14 P)

(2014/C 223/03)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Mega Brands International, Luxembourg, Zweigniederlassung Zug (ombud: advokaterna A. Nordemann, M.C. Maier)

Övrig part i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- ogiltigförklara den omtvistade domen från tribunalen av den 4 februari 2014 i den mån den avser mål T-292/12,
- om det är nödvändigt, återförvisa målet till tribunalen, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden anför till stöd för sitt överklagande en grund, genom att göra gällande åsidosättande av artikel 8.1b i rådets förordning (EG) nr 207/2009 ⁽¹⁾ av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken.

Klaganden gör särskilt gällande att tribunalen har gjort en felaktig rättstillämpning:

1. genom att inte beakta, eller ens nämna, inom ramen för en helhetsbedömning, att det tidigare varumärket MAGNET 4 består av numret "4",
2. genom att, i punkterna 22 och 25 i domen, anse att beståndsdelens MAGNET är den dominerande beståndsdelens i det tidigare varumärket MAGNET 4,
3. genom att, i punkt 25, tillämpa olika standarder för bedömningen av de fonetiska eller visuella likheterna av kännetecknen MAGNET 4 och MAGNEXT,
4. genom att, i punkten 35, vid en helhetsbedömning av sannolikheten för förväxling, inte beakta samspelet mellan de faktorer som är relevanta, bland annat den låga särskiljningsförmågan av det tidigare varumärket MAGNET 4, avsaknaden av begreppsmässig likhet mellan kännetecknen MAGNET 4 och MAGNEXT, och den låga graden av fonetisk och visuell likhet mellan kännetecknen, och
5. genom att inte, i punkt 35, ange materiella grunder avseende förekomsten av risk för förväxling mellan kännetecknen MAGNET 4 och MAGNEXT.

⁽¹⁾ EGT L 78, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de Primera Instancia n° 58 de Madrid (Spanien) den 15 april 2014 – Juan Pedro Ludeña Hormigos mot Banco de Santander, S.A.

(Mål C-188/14)

(2014/C 223/04)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de Primera Instancia n° 58 de Madrid

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Juan Pedro Ludeña Hormigos

Svarande: Banco de Santander, S.A.

Tolkningsfrågor

- 1) Är artikel 22.1 i lag 16/09 av den 13 november 2009 om betalningstjänster förenlig med gemenskapsrätten, såtillvida som den medger att en bank kan påföra eller höja avgifterna för tjänster med ändring av de villkor som ursprungligen avtalats?
- 2) Är möjligheten att säga upp ett avtal utan särskild kostnad ett tillräckligt skydd för konsumenten?
- 3) Är villkor som avtalats mellan parterna och som har samma innehåll som den i fråga 1 nämnda lagbestämmelsen giltiga?
- 4) För det fall att frågorna ovan besvaras jakande: Är tidsfristen på två månader för att informera om ändringar av avtalsvillkoren förenlig med gemenskapslagstiftningen?

Talan väckt den 16 april 2014 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Danmark

(Mål C-190/14)

(2014/C 223/05)

Rättegångsspråk: *danska*

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: E. Manhaeve och U. Nielsen)

Svarande: Konungariket Danmark

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Danmark har underlåtit att fullgöra sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/60/EG av den 23 oktober 2000 om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på vattenpolitikens område ⁽¹⁾ genom att inte senast den 22 december 2009 anta slutgiltiga förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt och genom att inte senast den 22 mars 2010 inge kopia av dessa till kommissionen, eller i vart fall genom att inte omedelbart ha underrättat kommissionen härom, och
- förplikta Konungariket Danmark att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Danmark har vid flera tillfällen, och senast i sitt svar av den 18 december 2013 på kommissionens kompletterande motiverade yttrande, erkänt att inget av Danmarks fyra avrinningsdistrikt för närvarande omfattas av en förvaltningsplan och att kopior av slutgiltiga förvaltningsplaner för avrinningsdistrikt för den sexåriga planeringsperioden fram till den 22 december 2015 inte har skickats in till kommissionen.

Kommissionen konstaterar att Danmark fortsatt inte uppfyller kraven i artikel 13.1, 13.2 och 13.6 i direktivet. Enligt Danmarks svar av den 8 maj 2013 kan denna situation förväntas bestå fram till maj 2014 (omkring tre och ett halvt år efter den fastställda fristen). Kommissionen anser vidare att Danmark fortfarande inte uppfyller kraven i artikel 15.1 i direktivet, där fristen för underrättelse till kommissionen fastställs till den 22 mars 2010.

⁽¹⁾ EUT L 327, s. 1, och rättelse i EUT L 57, 2008, s. 38.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna) den 18 april 2014 – T.A. van Dijk mot Staatssecretaris van Financiën

(Mål C-197/14)

(2014/C 223/06)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: T.A. van Dijk

Övrig part i målet: Staatssecretaris van Financiën

Tolkningsfrågor

- 1) Är Hoge Raad der Nederlanden i egenskap av högsta nationella domstolsinstans skyldig att, när en lägre nationell domstolsinstans har begärt ett förhandsavgörande från EU-domstolen, också begära ett sådant förhandsavgörande eller invänta svaret på den lägre instansens fråga, även om Hoge Raad anser att den korrekta tillämpningen av unionsrätten på den aktuella punkten är så uppenbar att det inte finns utrymme för något rimligt tvivel om hur frågan ska besvaras?
- 2) Om fråga 1 besvaras jakande, är då de nederländska myndigheterna på området för social trygghet bundna av ett E 101-intyg som utfärdats av en annan medlemsstats myndigheter, även om fallet rör en rhenskeppare och lagvalsreglerna i förordning nr 1408/71, ⁽¹⁾ som intyget avser, enligt artikel 7.2 a i förordningen därmed inte är tillämpliga?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 57).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Curtea de Apel Cluj (Rumänien) den 22 april 2014 – Smaranda Bara m.fl. mot Ordföranden vid Casa Națională de Asigurări de Sănătate, Casa Națională de Asigurări de Sănătate (CNAS), Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF)

(Mål C-201/14)

(2014/C 223/07)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Curtea de Apel Cluj

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Smaranda Bara m.fl.

Svarande: Ordföranden vid Casa Națională de Asigurări de Sănătate, Casa Națională de Asigurări de Sănătate (CNAS), Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF)

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör den nationella skattemyndigheten, i dess egenskap av organ som företräder behörigt ministerium i en medlemsstat, ett finansinstitut i den mening som avses i artikel 124 FEUF?
- 2) Är det möjligt att, genom en åtgärd som liknar en administrativ åtgärd, det vill säga ett protokoll som ingåtts mellan den nationella skattemyndigheten och en annan statlig institution, reglera överföring av en databas med inkomstuppgifter för medborgarna i en medlemsstat från den nationella skattemyndigheten till en annan institution i den medlemsstaten utan att sådan positiv särbehandling föreligger som avses i artikel 124 FEUF?

- 3) Omfattas överföringen av databasen, som har till syfte att medborgarna i den medlemsstaten ska åläggas en skyldighet att erlägga sociala avgifter till den institution i medlemsstaten till vilken överföringen görs, av begreppet tillsynsmässiga hänsyn i artikel 124 FEUF?
- 4) Får personuppgifter behandlas av den myndighet som inte var avsedd att motta personuppgifterna, om en sådan behandling retroaktivt kan ge upphov till ekonomisk skada?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Audiencia Provincial Navarra (Spanien) den 25 april
2014 – Antonia Valdivia Reche mot Banco de Valencia S.A.**

(Mål C-208/14)

(2014/C 223/08)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Audiencia Provincial Navarra

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Antonia Valdivia Reche

Motpart: Banco de Valencia S.A.

Tolkningsfråga

Innebär artikel 6 i direktiv 93/13⁽¹⁾, i ett fall där ett avtalsvillkor enligt vilket dröjsmålsräntan uppgår till 29 procent har ansetts vara oskäligt, att den nationella domstolen är skyldig att förklara att villkoret saknar verkan och att den saknar möjlighet att fastställa en lägre räntesats även om detta uttryckligen yrkats av en av de konsumenterna som överklagat?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal, EGT L 95, s. 29; svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169.

Talan väckt den 2 maj 2014 – Europeiska kommissionen mot Irland

(Mål C-217/14)

(2014/C 223/09)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: P. Hetsch, L. Flynn, K. Herrmann)

Svarande: Irland

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Irland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 49.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG⁽¹⁾ genom att inte senast den 3 mars 2011 anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att införliva definitionerna i artikel 2 led 8, 18, 21, 22, 32, 33 och 34 kraven i artikel 9.1–9.7) och 9.12, jämförd med artikel 9.11, i artikel 16.1 andra och tredje meningen, artikel 16.2 och 16.3, i artikel 38.1 andra meningen, i artikel 39.1, 39.4 och 39.8, och i artikel 40.1–40.3, 40.5 och 40.7, eller i vart fall genom att inte omedelbart underrätta kommissionen om sådana åtgärder, och

— förplikta Irland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Tidsfristen för att införliva direktivet löpte ut den 3 mars 2011.

(¹) EUT L 211, s. 55.

Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court of Ireland (Irland) den 5 maj 2014 – Kuldip Singh, Denzel Nnjume, Khaled Aly mot Minister for Justice and Equality

(Mål C-218/14)

(2014/C 223/10)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court of Ireland

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Kuldip Singh, Denzel Nnjume, Khaled Aly

Motpart: Minister for Justice and Equality

Övrig part: The Immigrant Council of Ireland

Tolkningsfrågor

- 1) När ett äktenskap mellan en tredjelandsmedborgare och en unionsmedborgare upphör genom äktenskapsskillnad bibehåller tredjelandsmedborgaren, när artiklarna 7 och 13.2 a i rådets direktiv 2004/38/EG (¹) är tillämpliga, uppehållsrätt i värdmedlemsstaten där unionsmedborgaren utövade unionsrättigheter efter skilsmässan? Om frågan besvaras nekande, har tredjelandsmedborgaren uppehållsrätt i värdmedlemsstaten före skilsmässan men efter att unionsmedborgaren har flyttat från värdmedlemsstaten?
- 2) Är villkoren i artikel 7.1 b i direktiv 2004/38/EG uppfyllda när en unionsmedborgare som är gift med en tredjelandsmedborgare påstår sig ha tillräckliga tillgångar i den mening som avses i artikel 8.4 i nämnda direktiv delvis med beaktande av tredjelandsmedborgarens tillgångar?
- 3) Om fråga 2 besvaras nekande, har personer såsom klagandena rätt enligt unionsrätten (med undantag av ovannämnda direktiv) att arbeta i värdmedlemsstaten i syfte att tillhandahålla eller bidra till tillräckliga tillgångar i den mening som avses i artikel 7 i nämnda direktiv?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, s. 77).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Employment Tribunals, Birmingham (Storbritannien)
den 6 maj 2014 – Kathleen Greenfield mot The Care Bureau Ltd**

(Mål C-219/14)

(2014/C 223/11)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Employment Tribunals, Birmingham

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Kathleen Greenfield

Svarande: The Care Bureau Ltd

Tolkningsfrågor

- (i) Ska "pro rata temporis"-principen som föreskrivs i klausul 4.2 i ramavtalet om deltidarbete tolkas så, att det krävs en nationell bestämmelse (såsom Regulations 13, 13A och 14 i Working time Regulations (arbetstidsförordningarna)) enligt vilken redan intjänad rätt till semesterledighet – när en arbetstagares arbetstid utökas – ska anpassas proportionellt till den nya arbetstiden med följd att den arbetstagare som utökar sin arbetstid ska få sin rätt till utökad ledighet omräknad i enlighet med den utökade arbetstiden?
- (ii) Ska klausul 4.2 i ramavtalet om deltidarbete eller artikel 7 i arbetstidsdirektivet ⁽¹⁾ tolkas så, att de utgör hinder för en nationell bestämmelse (såsom Regulations 13, 13A och 14 i arbetstidsförordningarna) enligt vilken redan intjänad rätt till semesterledighet – när en arbetstagares arbetstid utökas – ska anpassas proportionellt till den nya arbetstiden med följd att den arbetstagare som utökar sin arbetstid ska få sin rätt till utökad ledighet omräknad i enlighet med den utökade arbetstiden?
- (iii) Om fråga (i) och/eller (ii) ska besvaras jakande, ska omräkningen gälla endast den del av semesteråret då arbetstagaren tjänstgjorde enligt den utökade arbetstiden eller någon annan period?
- (iv) Vid beräkningen av den semesterperiod som en arbetstagare har tagit ut, ska klausul 4.2 i ramavtalet om deltidarbete eller artikel 7 i arbetstidsdirektivet tolkas så, att de kräver en nationell bestämmelse (såsom Regulations 13, 13A och 14 i arbetstidsförordningarna) enligt vilken det ska göras åtskillnad mellan beräkning av den semesterersättning en anställd har rätt till i stället för rätt till betald årlig semester när anställningen upphör och beräkning av en anställds återstående rätt till semester när vederbörande förblir anställd?
- (v) Om fråga (iv) ska besvaras jakande, vilken åtskillnad ska härvid göras?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2003/88/EG av den 4 november 2003 om arbetstidens förläggning i vissa avseenden (EUT L 299, s. 9)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de Primera Instancia n° 7 de Las Palmas de Gran Canaria (Spanien) den 7 maj 2014 – Tecom Mican S.L. mot Man Diesel & Turbo SE

(Mål C-223/14)

(2014/C 223/12)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de Primera Instancia n° 7 de Las Palmas de Gran Canaria

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Tecom Mican S.L.

Motpart: Man Diesel & Turbo SE

Tolkningsfrågor

- 1) Kan en privat upprättad handling, oberoende av att den inte har utfärdats av en icke-rättslig myndighet eller statstjänsteman, anses utgöra en "annan handling än rättegångshandling" i den mening som avses i artikel 16 i Europaparlamentets och rådets förordning nr 1393/2007 av den 13 november 2007 ⁽¹⁾?
- 2) Om så är fallet, ska alla slags privat upprättade handlingar anses utgöra andra handlingar än rättegångshandlingar eller ska vissa särskilda kriterier vara uppfyllda?
- 3) Om den privat upprättade handlingen uppfyller nämnda kriterier, har en unionsmedborgare rätt att kräva att delgivning sker i enlighet med det förfarande som föreskrivs i artikel 16 i Europaparlamentets och rådets förordning nr 1393/2007 av den 13 november 2007, när en annan icke-rättslig myndighet, till exempel en notarie, redan anförtratts delgivningsuppdraget?
- 4) Slutligen, ska det med avseende på artikel 16 i förordning nr 1393/2007 beaktas att nämnda samarbete är gränsöverskridande och nödvändigt för att den inre marknaden ska fungera väl, och när ska samarbetet anses vara "gränsöverskridande och nödvändigt för att den inre marknaden ska fungera väl"?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1393/2007 av den 13 november 2007 om delgivning i medlemsstaterna av rättegångshandlingar och andra handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur ("delgivning av handlingar") och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 1348/2000 (EGT L 324, s. 79)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal d'instance de Dieppe (Frankrike) den 8 maj 2014 – Facet SA mot Jean Henri

(Mål C-225/14)

(2014/C 223/13)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal d'instance de Dieppe

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Facet SA

Svarande: Jean Henri

Tolkningsfrågor

- 1) Förbjuder artikel 22 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal, ⁽¹⁾ tolkad mot bakgrund av rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal, ⁽²⁾ att det förekommer och tillämpas standardklausuler i kreditavtal i vilka konsumenten uppger att kreditgivaren har uppfyllt sina skyldigheter?
- 2) Hindrar den allmänna effektivitetsprincipen i gemenskapsrätten samt artiklarna 22 och 23 i direktiv 2008/48/EG att kreditgivaren kan visa att denne uppfyllt sina skyldigheter före och under avtalet enbart genom standardklausuler i kreditavtalet i vilka konsumenten uppger att dessa skyldigheter har uppfyllts och utan att inför rätten lägga fram handlingar som kreditgivaren upprättat och lämnat till konsumenten?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG (EUT L 133, s. 66).

⁽²⁾ EGT L 95, s. 29 (svensk specialutgåva, område 15, volym 12, s. 169).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal du travail de Liège (Belgien) den 14 maj 2014 –
Abdolaye Amadou Tall mot Centre public d'action sociale de Huy (CPAS de Huy)**

(Mål C-239/14)

(2014/C 223/14)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal du travail de Liège

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Abdolaye Amadou Tall

Svarande: Centre public d'action sociale de Huy (CPAS de Huy)

Tolkningsfråga

Enligt artikel 39/1 i lagen av den 15 december 1980 om utlänningars rätt till inresa, uppehåll och bosättning samt om avlägsnande av utlänningar – i förening med punkt 1 stycke 3 i artikel 39/2, artikel 39/76, punkt 4 stycke 2 d i artikel 39/82 och artikel 57/6/2 i samma lag – kan ett beslut om att inte pröva en förnyad asylansökan endast angripas genom ett överklagande med yrkande om upphävande av beslutet och om inhibition för ytterst brådskande fall. Uppfyller ett sådant rättsmedel kraven i artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 39 i rådets direktiv 2005/85/EG av den 1 december 2005 om miniminormer för medlemsstaternas förfaranden för beviljande eller återkallande av flyktingstatus (EGT L 326, s. 13), där det föreskrivs att det ska finnas en rätt till ett effektivt rättsmedel, när det beaktas att den domstol som ska pröva överklagandet inte har obegränsad prövningsrätt, att överklagandet inte har suspensiv verkan och att asylsökanden inte har uppehållsrätt eller rätt till materiellt bistånd under prövningen av överklagandet?

**Överklagande ingett den 22 maj 2014 av HeidelbergCement AG av den dom som tribunalen (sjunde
avdelningen) meddelade den 14 mars 2014 i mål T-302/11, HeidelbergCement AG mot Europeiska
kommissionen**

(Mål C-247/14 P)

(2014/C 223/15)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: HeidelbergCement AG (ombud: U. Denzel, C. von Köckritz och P. Pichler, Rechtsanwälte)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen,
- med stöd av artikel 263 fjärde stycket FEUF ogiltigförklara kommissionens beslut K(2011) 2361 slutlig av den 30 mars 2011 (ärende 39520 – Cement och cementprodukter) såvitt avser klaganden,
- subsidiärt till det andra yrkandet: återförvisa målet till tribunalen för avgörande i enlighet med domstolens rättsliga bedömning, och
- under alla förhållande förplikta kommissionen att ersätta klagandens rättegångskostnader i tribunalen och i domstolen.

Grunder och huvudargument

Överklagandet avser dom som Europeiska unionens tribunal (nedan kallad tribunalen) meddelade den 14 mars 2014 i mål T-302/11. HeidelbergCement AG delgavs domen den 14 mars 2014. I domen ogillade tribunalen klagandens talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K(2011) 2361 slutlig av den 30 mars 2011 (ärende 39520 – Cement och cementprodukter).

Klaganden har åberopat sju grunder till stöd för sin talan.

För det första undersökte tribunalen inte tillräckligt ingående huruvida de krav var uppfyllda som ställs angående beslut att begära upplysningar enligt artikel 18.3 i förordning nr 1/2003⁽¹⁾. Dessutom tillämpade tribunalen dessa krav felaktigt. Tribunalen gjorde dessutom en otillräcklig prövning av innehållet i beslutet att begära upplysningar och den beaktade inte de krav som ställdes avseende kommissionens motiveringsskyldighet.

För det andra gjorde sig tribunalen skyldig till en felaktig rättstillämpning när den fann att den skyldighet som följer av artikel 296 andra stycket FEUF kunde inskränkas genom artikel 18.3 i förordning nr 1/2003. Detta ledde till att tribunalen inte prövade invändningen angående bristande motivering av valet att i detta fall begära upplysningar enligt artikel 18.3 i förordning nr 1/2003. Tribunalen prövade inte heller i tillräcklig utsträckning invändningen angående bristande motivering av den valda fristen. Tribunalens domskäl är likalydande med dem som användes i ett parallellt förfarande för att besvara en helt annan invändning.

För det tredje var tribunalens prövning bristfällig vad gällde "nödvändigheten" i den mening som avses i artikel 18.3 första meningen i förordning nr 1/2003 eftersom tribunalen ansåg att en redovisning från kommissionens sida av alla relevanta omständigheter kunde undvaras. Vidare ställde tribunalen felaktiga krav på kopplingen mellan rimlig misstanke om överträdelse och nödvändigheten av de begärda upplysningarna. Vidare tolkade tribunalen artikel 18.3 första meningen i förordning nr 1/2003 felaktigt när den fann att det saknades anledning att pröva huruvida de efterfrågade upplysningarna var relevanta. Detta ledde även till att den talerätt som föreskrivs i artikel 18.3 tredje meningen i förordning nr 1/2003 förlorade sin verkan.

För det fjärde gjorde sig tribunalen skyldig till en felaktig bedömning när den fann att kommissionen kunde stödja sig på artikel 18.3 första meningen i förordning nr 1/2003 när den begärde att upplysningar som klaganden inte innehade skulle redigeras, sammanställas och bearbetas.

För det femte underkände tribunalen invändningen om kort svarsfrist med en abstrakt hänvisning till klagandens ekonomiska styrka, vilket var en otillräcklig och inkonsekvent motivering.

För det sjätte iakttog tribunalen inte kraven på att unionsrättsakter ska vara precisa när den fann att beslutet att begära upplysningar var tillräckligt precist, trots att den själv hade fastställt att de frågor som ställdes genom detta beslut var vagt formulerade. Vidare prövade tribunalen inte de särskilda invändningarna om avsaknad av precision och undergrävde därigenom talerätten (jämför artikel 18.3 tredje meningen i förordning nr 1/2003).

För det sjunde åsidosatte tribunalen klaganden rätt till försvar när tribunalen förpliktade klaganden att inkomma med uppgifter som kommissionen kunde använda inom ramen för en ekonomisk analys som syftade till att bevisa överträdelser av unionens konkurrensrätt.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 2003, s. 1)

Överklagande ingett den 23 maj 2014 av Schwenk Zement KG av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 14 mars 2014 i mål T-306/11, Schwenk Zement KG mot kommissionen

(Mål C-248/14 P)

(2014/C 223/16)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Schwenk Zement KG (ombud: M. Raible och S. Merz, Rechtsanwälte)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 14 mars 2014 i mål T-306/11, i den del klagandens talan ogillades,
- med stöd av artikel 263 fjärde stycket FEUF ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut K(2011) 2367 slutlig av den 30 mars 2011 i ärende COMP/39520 – Cement och cementprodukter i dess helhet såvitt avser klaganden,
- subsidiärt till punkt 2: återförvisa målet till tribunalen för avgörande i enlighet med domstolens rättsliga bedömning, och
- under alla förhållande förplikta kommissionen att ersätta klagandens rättegångskostnader i tribunalen och i domstolen.

Grunder och huvudargument

Överklagandet avser dom som Europeiska unionens tribunal (nedan kallad tribunalen) meddelade den 14 mars 2014 i mål T-306/11 i den del denna gick klaganden emot. Schwenk Zement KG delgavs domen den 14 mars 2014. Talan i den överklagade domen gällde kommissionens beslut K(2011) 2367 slutlig av den 30 mars 2011 om ett förfarande enligt artikel 18.3 i rådets förordning (EG) nr 1/2003⁽¹⁾ (ärende 39520 – Cement och cementprodukter). Tribunalen biföll klagandens talan i vissa delar och ogillade talan i andra delar.

Klaganden har åberopat tre grunder till stöd för sin talan.

Klaganden anser att tribunalen missförstått proportionalitetsprincipen i sin dom. Tribunalen åsidosatte unionsrätten genom att inte i enlighet med proportionalitetsprincipen göra en gradskillnad mellan åtgärder. Om två tänkbara åtgärder står till buds ska den mindre ingripande av dessa väljas. Tribunalen ansåg att det var tillåtet att rikta ett beslut att begära upplysningar enligt artikel 18.3 i förordning nr 1/2003 till klaganden genom att enbart åberopa att upplysningarna inhämtades säkrast på detta sätt.

Enligt klaganden genomförde tribunalen dessutom endast en ofullständig prövning av det förevarande fallet och förbisåg därvid väsentliga omständigheter som klaganden hade åberopat. Tribunalen prövade inte det enskilda fallet och beaktade inte särskilda omständigheter avseende klaganden. Tribunalen utgick snarare från vad ett antal cementleverantörer hade påstått.

Vidare anser klaganden att tribunalen missförstått motiveringsskyldigheten när den fann att de standardiserade formuleringar som kommissionen använt var tillräckliga som motivering. Tribunalen åsidosatte motiveringsskyldigheten på två sätt. För det första missförstod den de krav som ställs i enlighet med den motiveringsskyldighet för kommissionens rättsakter som följer av artikel 296 andra stycket FEUF och artikel 18.3 i förordning nr 1/2003. För det andra iakttog tribunalen inte de krav som den själv slagit fast vad gäller motiveringsskyldigheten. Slutligen innebär tribunalens prövning att det inte går att kontrollera huruvida proportionalitetsprincipen har iakttagits. Om tribunalens dom godtas på denna punkt innebär detta att proportionalitetsprincipen förlorar sitt innehåll vad gäller beslut att begära upplysningar enligt artikel 18.3 i förordning nr 1/2003.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 2003, s. 1)

TRIBUNALEN

Talan väckt den 13 mars 2014 – Søndagsavisen mot kommissionen

(Mål T-167/14)

(2014/C 223/17)

Rättegångsspråk: *danska*

Parter

Sökande: Søndagsavisen A/S (Søborg, Danmark) (ombud: advokaterna M. Honoré och C. Fornø)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 20 november 2013 om att inte motsätta sig Danmarks produktions- och innovationsstöd till tryckta medier (SA.36366), och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden, som är konkurrent till stödmottagarna, gör gällande att kommissionen borde ha slagit fast att den anmälda åtgärden föranleder tveksamhet i fråga om dess förenlighet med den inre marknaden och att kommissionen därför borde ha beslutat att inleda det formella granskningsförfarandet, enligt artikel 108.2 FEUF och artikel 4.4 i procedurförordningen.⁽¹⁾ Genom att underlåta detta har kommissionen åsidosatt sökandens processuella rättigheter enligt artikel 108.2 FEUF.

Till stöd för sin uppfattning att den anmälda åtgärden föranledde tveksamhet i fråga om dess förenlighet med den inre marknaden åberopar sökanden följande tre grunder:

- Kommissionen underlät helt att undersöka huruvida ordningen var lämplig för att säkerställa utbredningen av nyhetsinnehåll till danska medborgare och därigenom bidra till den demokratiska processen.
- Det angripna beslutet har en bristande motivering med avseende på lämplighetskriteriet.
- Kommissionen underlät att undersöka ordningens snedvridande effekter i förhållandet mellan gratistidningar och betaltidningar.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EGT L 83, s. 1).

Talan väckt den 15 april 2014 – Deutsche Edelstahlwerke mot kommissionen

(Mål T-230/14)

(2014/C 223/18)

Rättegångsspråk: *tyska*

Parter

Sökande: Deutsche Edelstahlwerke GmbH (Witten, Tyskland) (ombud: advokaterna S. Altenschmidt och H. Janssen)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 18 december 2013 i ärendet om statligt stöd SA.33995 (2013/C) – Stöd till el från förnybara energikällor och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF

- Sökanden har gjort gällande att det överklagade beslutet strider mot artikel 107.1 FEUF då de i lagen om företräde för förnybara energikällor (nedan kallade EEG) föreskrivna EEG-tilläggsavgifterna och särskilda kompensations-systemet inte utgjorde beviljande av statliga medel eller medel som kontrolleras av staten. Alla omständigheter som är relevanta för klassificeringen av dessa åtgärder fastställdes i det administrativa förfarandet mellan kommissionen och Förbundsrepubliken Tyskland. Det förelåg inte längre några tvivel, vilket kommissionen i ett förfarande enligt artikel 108.2 FEUF och artikel 4.4 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ⁽¹⁾ skulle ha fastslagit.

2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 108.1 FEUF och rättssäkerhetsprincipen

- Sökanden har gjort gällande att kommissionen åsidosatte artikel 108.1 FEUF och rättssäkerhetsprincipen genom att använda sig av förfarandet för nytt stöd enligt artikel 4.4 i förordning nr 659/1999 istället för av förfarandet för befintligt stöd enligt artikel 17 och följande artiklar i förordning nr 659/1999 i samband med kontrollen av institutionens preliminära bedömning enligt vilken EEG utgjorde stöd. Sökanden har särskilt gjort gällande att kommissionen i beslutet av den 22 maj 2002 inte bedömde att EEG 2000 utgjorde stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF eftersom statliga medel inte hade överförts. Ändringarna av EEG 2000 till EEG 2012 saknade betydelse i jämförelse med kommissionens beslut av den 22 maj 2002. Kommissionen hade därför kunnat göra gällande en ändrad rättsuppfattning i ett förfarande enligt artikel 108.1 FEUF, utan att belasta sökanden.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna och av principen om rätt till försvar

- Sökanden har vidare gjort gällande att svaranden antog det överklagade beslutet utan att sökanden hade getts möjlighet att yttra sig.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, s. 1).

Talan väckt den 17 april 2014 – ArcelorMittal Hamburg m.fl. mot kommissionen

(Mål T-235/14)

(2014/C 223/19)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökanden: ArcelorMittal Hamburg GmbH (Hamburg, Tyskland), Bregal Bremer Galvanisierungs GmbH (Bremen, Tyskland), ArcelorMittal Hochfeld GmbH (Duisburg, Tyskland) och ArcelorMittal Ruhrort GmbH (Duisburg) (ombud: advokaterna H. Janssen och G. Engel)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 18 december 2013 i ärendet om statligt stöd SA.33995 (2013/C) – Stöd till el från förnybara energikällor och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF

- Sökandena har gjort gällande att det överklagade beslutet strider mot artikel 107.1 FEUF då de i lagen om företräde för förnybara energikällor (nedan kallade EEG) föreskrivna EEG-tilläggsavgifterna och särskilda kompensations-systemet inte utgjorde beviljande av statliga medel eller medel som kontrolleras av staten. Alla omständigheter som är relevanta för klassificeringen av dessa åtgärder fastställdes i det administrativa förfarandet mellan kommissionen och Förbundsrepubliken Tyskland. Det förelåg inte längre några tvivel, vilket kommissionen i ett förfarande enligt artikel 108.2 FEUF och artikel 4.4 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ⁽¹⁾ skulle ha fastslagit.

2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 108.1 FEUF och rättssäkerhetsprincipen

- Sökandena har gjort gällande att kommissionen åsidosatte artikel 108.1 FEUF och rättssäkerhetsprincipen genom att använda sig av förfarandet för nytt stöd enligt artikel 4.4 i förordning nr 659/1999 istället för av förfarandet för befintligt stöd enligt artikel 17 och följande artiklar i förordning nr 659/1999 i samband med kontrollen av institutionens preliminära bedömning enligt vilken EEG utgjorde stöd. Sökandena har särskilt gjort gällande att kommissionen i beslutet av den 22 maj 2002 inte bedömde att EEG 2000 utgjorde stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF eftersom statliga medel inte hade överförts. Ändringarna av EEG 2000 till EEG 2012 saknade betydelse i jämförelse med kommissionens beslut av den 22 maj 2002. Kommissionen hade därför kunnat göra gällande en ändrad rättsuppfattning i ett förfarande enligt artikel 108.1 FEUF, utan att belasta sökandena.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna och av principen om rätt till försvar

- Sökandena har vidare gjort gällande att svaranden antog det överklagade beslutet utan att sökandena hade getts möjlighet att yttra sig.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, s. 1).

Talan väckt den 16 april 2014 – Kronotex m.fl. mot kommissionen

(Mål T-236/14)

(2014/C 223/20)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökanden: Kronotex GmbH & Co. KG (Heiligengrabe, Tyskland), Kronoply GmbH (Heiligengrabe) och K Face GmbH (Heiligengrabe) (ombud: advokaterna H. Janssen och G. Engel)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 18 december 2013 i ärendet om statligt stöd SA.33995 (2013/C) – Stöd till el från förnybara energikällor och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF

- Sökandena har gjort gällande att det överklagade beslutet strider mot artikel 107.1 FEUF då de i lagen om företräde för förnybara energikällor (nedan kallade EEG) föreskrivna EEG-tilläggsavgifterna och särskilda kompensations-systemet inte utgjorde beviljande av statliga medel eller medel som kontrolleras av staten. Alla omständigheter som är relevanta för klassificeringen av dessa åtgärder fastställdes i det administrativa förfarandet mellan kommissionen och Förbundsrepubliken Tyskland. Det förelåg inte längre några tvivel, vilket kommissionen i ett förfarande enligt artikel 108.2 FEUF och artikel 4.4 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget⁽¹⁾ skulle ha fastslagit.

2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 108.1 FEUF och rättssäkerhetsprincipen

- Sökandena har gjort gällande att kommissionen åsidosatte artikel 108.1 FEUF och rättssäkerhetsprincipen genom att använda sig av förfarandet för nytt stöd enligt artikel 4.4 i förordning nr 659/1999 istället för av förfarandet för befintligt stöd enligt artikel 17 och följande artiklar i förordning nr 659/1999 i samband med kontrollen av institutionens preliminära bedömning enligt vilken EEG utgjorde stöd. Sökandena har särskilt gjort gällande att kommissionen i beslutet av den 22 maj 2002 inte bedömde att EEG 2000 utgjorde stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF eftersom statliga medel inte hade överförts. Ändringarna av EEG 2000 till EEG 2012 saknade betydelse i jämförelse med kommissionens beslut av den 22 maj 2002. Kommissionen hade därför kunnat göra gällande en ändrad rättsuppfattning i ett förfarande enligt artikel 108.1 FEUF, utan att belasta sökandena.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna och av principen om rätt till försvar

- Sökandena har vidare gjort gällande att svaranden antog det överklagade beslutet utan att sökandena hade getts möjlighet att yttra sig.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, s. 1).

Talan väckt den 17 april 2014 – Steinbeis Papier mot kommissionen

(Mål T-237/14)

(2014/C 223/21)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Steinbeis Papier GmbH (Glückstadt, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Janssen och G. Engel)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 18 december 2013 i ärendet om statligt stöd SA.33995 (2013/C) – Stöd till el från förnybara energikällor och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF

- Sökanden har gjort gällande att det överklagade beslutet strider mot artikel 107.1 FEUF då de i lagen om företräde för förnybara energikällor (nedan kallade EEG) föreskrivna EEG-tilläggsavgifterna och särskilda kompensations-systemet inte utgjorde beviljande av statliga medel eller medel som kontrolleras av staten. Alla omständigheter som är relevanta för klassificeringen av dessa åtgärder fastställdes i det administrativa förfarandet mellan kommissionen och Förbundsrepubliken Tyskland. Det förelåg inte längre några tvivel, vilket kommissionen i ett förfarande enligt artikel 108.2 FEUF och artikel 4.4 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ⁽¹⁾ skulle ha fastslagit.

2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 108.1 FEUF och rättssäkerhetsprincipen

- Sökanden har gjort gällande att kommissionen åsidosatte artikel 108.1 FEUF och rättssäkerhetsprincipen genom att använda sig av förfarandet för nytt stöd enligt artikel 4.4 i förordning nr 659/1999 istället för av förfarandet för befintligt stöd enligt artikel 17 och följande artiklar i förordning nr 659/1999 i samband med kontrollen av institutionens preliminära bedömning enligt vilken EEG utgjorde stöd. Sökanden har särskilt gjort gällande att kommissionen i beslutet av den 22 maj 2002 inte bedömde att EEG 2000 utgjorde stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF eftersom statliga medel inte hade överförts. Ändringarna av EEG 2000 till EEG 2012 saknade betydelse i jämförelse med kommissionens beslut av den 22 maj 2002. Kommissionen hade därför kunnat göra gällande en ändrad rättsuppfattning i ett förfarande enligt artikel 108.1 FEUF, utan att belasta sökanden.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna och av principen om rätt till försvar

- Sökanden har vidare gjort gällande att svaranden antog det överklagade beslutet utan att sökanden hade getts möjlighet att yttra sig.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, s. 1).

Överklagande ingett den 22 april 2014 av Jean-Pierre Bodson m.fl. av den dom som personaldomstolen meddelade den 12 februari 2014 i mål F-73/12, Bodson m.fl. mot EIB

(Mål T-240/14 P)

(2014/C 223/22)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Jean-Pierre Bodson (Luxembourg, Luxemburg); Dalila Bundy (Cosnes-et-Romain, Frankrike); Didier Dulieu (Roussy-le-Village, Frankrike); Marie-Christel Heger (Nospelt, Luxemburg); Evangelos Kourgias (Senningerberg, Luxemburg); Manuel Sutil (Luxembourg); Patrick Vanhoudt (Gonderange, Luxemburg); och Henry von Blumenthal (Bergem, Luxemburg) (ombud: advokaten L. Levi)

Övrig part i målet: Europeiska investeringsbanken

Yrkanden

Klaganden(a) yrkar att tribunalen ska

- annuler l'arrêt du Tribunal de la fonction publique de l'Union européenne du 12 février 2014 dans l'affaire F-73/12;
- en conséquence, accorder aux requérants le bénéfice de leurs conclusions de première instance et, partant,
  - annuler les décisions d'appliquer aux requérants la décision du conseil d'administration de la BEI du 13 décembre 2011 fixant une progression salariale limitée à 2,8 % et la décision du comité de direction de la BEI du 14 février 2012 définissant une grille de mérite emportant la perte d'1 % de salaire, décisions contenues dans les bulletins de salaire d'avril 2012, ainsi qu'annuler, dans la même mesure, toutes les décisions contenues dans les bulletins de salaire postérieurs;
  - partant,
    - condamner la défenderesse au paiement de la différence de rémunération résultant des décisions précitées du conseil d'administration de la BEI du 13 décembre 2011 et du comité de direction de la BEI du 14 février 2012 par rapport à l'application du précédent régime de salaire; cette différence de rémunération doit être augmentée d'intérêts de retard courant à compter du 12 avril 2012 et, ensuite, le 12 de chaque mois, jusqu'à complet apurement, ces intérêts étant fixés au niveau du taux de la BCE augmenté de 3 points;
    - condamner la défenderesse au paiement de dommages et intérêts pour le préjudice subi en raison de la perte du pouvoir d'achat, ce préjudice étant évalué *ex aequo et bono*, et à titre provisionnel, à 1,5 % de la rémunération mensuelle de chaque requérant;
  - condamner la BEI à l'ensemble des dépens;
- condamner la défenderesse à l'entière des dépens des deux instances.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden fyra grunder.

1. Premier moyen tiré de la violation de la différence de nature entre la relation d'emploi contractuelle et la relation d'emploi statutaire, de la violation des conditions fondamentales de la relation d'emploi et de la violation de la qualification juridique du Protocole d'accord.
2. Deuxième moyen tiré d'une contradiction dans l'arrêt du Tribunal de la fonction publique et d'une dénaturation du dossier.
3. Troisième moyen tiré de la violation des principes de sécurité juridique, de non-rétroactivité et de prévisibilité, ainsi que d'une dénaturation du dossier.
4. Quatrième moyen tiré d'une violation du contrôle de l'erreur manifeste d'appréciation et de l'obligation de motivation.

Överklagande ingett den 22 april 2014 av Jean-Pierre Bodson m.fl. av den dom som personaldomstolen meddelade den 12 februari 2014 i mål F-83/12, Bodson m.fl. mot EIB

(Mål T-241/14 P)

(2014/C 223/23)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Jean-Pierre Bodson (Luxemburg, Luxemburg), Dalila Bundy (Cosnes-et-Romain, Frankrike), Didier Dulieu (Roussy-le-Village, Frankrike), Marie-Christel Heger (Nospelt, Luxemburg), Evangelos Kourgias (Senningerberg, Luxemburg), Manuel Sutil (Luxemburg), Patrick Vanhoudt (Gonderange, Luxemburg) och Henry von Blumenthal (Bergem, Luxemburg) (ombud: advokaten L. Levi)

Övrig part i målet: Europeiska investeringsbanken

Yrkanden

Klagandena yrkar att tribunalen ska

- upphäva den dom som Europeiska unionens personaldomstol meddelade den 12 februari 2014 i mål F-83/12,
- följaktligen bifalla klagandenas yrkanden i första instans och således
  - ogiltigförklara besluten att på klagandena tillämpa ett tillägg med tillämpning av det nya prestationssystemet såsom framgår av styrelsens beslut av den 14 december 2010 och av direktionens beslut av den 9 november 2010 och 16 november 2011 (det individuella tillämpningsbeslutet ingick i lönebeskedet för april 2012 och blev känt för klagandena tidigast den 22 april 2012), och
  - således
    - förplikta svaranden att utge löneskillnaden, till följd av styrelsens beslut av den 14 december 2010 och av direktionens beslut av den 9 november 2010 och 16 november 2011, i förhållande till det tidigare systemet för bonus, denna löneskillnad ska räknas upp med dröjsmålsränta, uppgående till ECB:s ränta med tillägg av 3 procentenheter, från den 22 april 2012 till dess full betalning sker,
    - förplikta svaranden att utge skadestånd för den skada som klagandena orsakats med anledning av förlusten av köpkraft, varvid denna skada med rätt och billighet och provisoriskt uppskattas till 1,5 procent av varje klagandes månadslön, och
  - i förekommande fall, såsom en åtgärd för processledning, förplikta svaranden att inkomma med följande handlingar, om svaranden inte gör det spontant:
    - protokollet från det möte som EIB:s styrelse höll den 13 december 2011,
    - de förslag som upprättades av personalavdelningen den 22 juni 2011 (RH/P&O/2011-119), den 20 oktober 2011 (RH/P&O/2011-74) och den 25 januari 2012,
  - förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna i båda instanserna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klagandena fem grunder.

1. Första grunden: Personaldomstolen begick ett fel under förfarandet genom att inte vidta de åtgärder för processledning som klagandena begärde.
2. Andra grunden: Artskillnaden mellan ett avtalsbaserat anställningsförhållande och ett stadgebaserat avtalsförhållande har inte respekterats, anställningsförhållandets grundvillkor har åsidosatts, den rättsliga kvalificeringen av samförståndsavtalet har åsidosatts, omständigheterna i ärendet har missuppfattats och domstolen har brustit i sin motiveringsskyldighet.
3. Tredje grunden: Förvärvade rättigheter, principen om skydd för berättigade förväntningar och motiveringsskyldigheten har åsidosatts.
4. Fjärde grunden: Rättssäkerhetsprincipen, principen om att rättsakter inte har retroaktiv verkan, principen om förutsägbarhet, omsorgsplikten och motiveringsskyldigheten har åsidosatts.
5. Femte grunden: Kontrollen av uppenbara fel har åsidosatts och omständigheterna i ärendet har missuppfattats.

Talan väckt den 24 april 2014 – Luxemburg mot kommissionen

(Mål T-258/14)

(2014/C 223/24)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Storhertigdömet Luxemburg (ombud: L. Delvaux biträdd av advokaterna P.-E. Partsch, A. Steichen och D. Waelbroeck samt D. Slater, solicitor)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förklara att talan kan tas upp till sakprövning och att den är välgrundad,
- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 24 mars 2014 genom vilket Luxemburg ålades att komma in med uppgifter om tillämpningen av systemet med förhandsbesked i skatteärenden, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar ogiltigförklaring av kommissionens beslut C (2014) 1986 genom vilket kommissionen, med stöd av artikel 10.3 i förordning nr 659/1999⁽¹⁾, ålade sökanden att komma in med en fullständig förteckning över förhandsbesked som lämnats under perioden 2010–2012 till luxemburgska företag som är en del av en koncern eller en rättslig struktur där ett eller flera företag som har sitt säte utanför Storhertigdömet Luxemburg ingår.

Till stöd för sin talan har sökanden anfört fyra grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 10 i förordning nr 659/1999 och rätten till försvar. Kommissionen förfogade inte över det minimum av uppgifter som krävs för att motivera en begäran om sådana upplysningar som anges i föreläggandet, trots att dess utredningsbefogenheter förutsätter att den dessförinnan innehar tillräckliga faktiska och objektiva uppgifter för att det ska anses finnas en skäligen misstanke om att det föreligger en överträdelse. Kommissionen har således framställt en ”begäran om upplysningar i undersökande syfte”, vilket inte är förenligt med rätten till försvar.
2. Den andra grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen genom att i) det saknas samband mellan de uppgifter som kommissionen redan förfogar över och arten och räckvidden av de uppgifter som den begär att sökanden ska komma in med och ii) föreläggandet att komma in med uppgifter överskrider gränserna för vad som är lämpligt och nödvändigt för att uppnå de mål som kommissionen eftersträvar.
3. Den tredje grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten. Kommissionen har inte angett någon motivering för det angripna föreläggandet och den har inte heller klart angett de antaganden som den avser att undersöka.
4. Den fjärde grunden: Åsidosättande av artiklarna 4 FEU och 5 FEU samt av medlemsstaternas behörighet när det gäller direkta skatter.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel [108 FEUF] (EGT L 83, s. 1).

Talan väckt den 24 april 2014 – Luxemburg mot kommissionen

(Mål T-259/14)

(2014/C 223/25)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Storhertigdömet Luxemburg (ombud: L. Delvaux, biträdd av advokaterna P.-E. Partsch, A. Steichen och D. Waelbroeck samt D. Slater, solicitor)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förklara att talan kan tas upp till sakprövning och att den är välgrundad,
- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 24 mars 2014, genom vilket Luxemburg ålades att komma in med uppgifter om systemet för beskattning av inkomster från immateriella rättigheter, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden yrkar ogiltigförklaring av kommissionens beslut C (2014) 1987, genom vilket kommissionen, med stöd av artikel 10.3 i förordning nr 659/1999⁽¹⁾, ålade sökanden att komma in med uppgifter om systemet för beskattning av inkomster från immateriella rättigheter.

- Sökanden har till stöd för sin talan anfört fyra grunder, vilka i allt väsentligt är identiska med eller liknar de grunder som anförts i mål T-258/14, Luxemburg mot kommissionen.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel [108 FEUF] (EGT L 83, s. 1).

Talan väckt den 25 april 2014 – Vattenfall Europe Mining m.fl. mot kommissionen

(Mål T-260/14)

(2014/C 223/26)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökanden: Vattenfall Europe Mining AG (Cottbus, Tyskland), Vattenfall Europe Sales GmbH (Hamburg, Tyskland) och Vattenfall GmbH (Berlin, Tyskland) (ombud: advokaterna R. Karpenstein och C. Johann)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen

- med stöd av artikel 264 FEUF ska ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut C(2013) 4424 slutlig av den 18 december 2013 i ärendet om statligt stöd SA.33995 (2013/C) – Tyskland – Stöd till el från förnybara energikällor och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena tre grunder.

1. Första grunden: Statliga medel i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF har inte använts

Sökandena har i den första grunden gjort gällande att kommissionen felaktigt utgick från att "statliga medel" i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF användes inom ramen för de finansiella flöden som föreskrivs i lagen om företräde för förnybara energikällor (nedan kallad EEG).

- Det räcker inte med en lagstadgad fördel som inte finansieras med statliga medel för att statligt stöd ska föreligga. Det nödvändiga användandet av statliga medel är inte uppfyllt med avseende på EEG-tilläggsavgifterna då dessa bara kan betalas av privatpersoner och tillgångarna inte kan tillskrivas staten eftersom ständig kontroll och en därmed sammanhängande möjlighet att ingripa saknas.

- Statlig kontroll av EEG-tilläggsavgifterna är utesluten redan med anledning av att tilläggsavgifternas storlek inte fastställs av myndigheterna, utan av elpriserna på elbörsen och mängden förnybar el från förnybara energikällor. Därtill saknar staten möjlighet att påverka förhållandet mellan elleverantörer och slutkonsumenter i det femte skedet av EEG:s särskilda kompensationsystem. Övervältringen av kostnader sker här helt inom ramen för privaträttsliga förhållanden.
  - På grund av det tvingande sambandet mellan kvalificeringen av EEG-tilläggsavgifter och de minskade EEG-tilläggsavgifterna för energiintensiva användare saknas följaktligen även den nödvändiga statliga kontrollen med avseende på EEG:s särskilda kompensationsystem. Sådan kontroll kan inte anses föreligga med anledning av att det är Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle som fattas beslut om sådan kontroll då nämnda myndighet har en rent rekonstruerande eller fastställande funktion.
  - Därtill kommer att staten genom de minskade EEG-tilläggsavgifterna för energiintensiva användare inte avstår från medel som den normalt hade kunnat uppbära. Det speciella sätt på vilket EEG:s särskilda kompensationsystem har utformats innebär att en minskning av EEG-tilläggsavgifterna inte minskar avgifternas totala volym. De minskade EEG-tilläggsavgifterna för energiintensiva användare kompenseras nämligen genom högre tilläggsavgifter på de kilowattimmar el som levereras till icke privilegierade slutkonsumenter.
2. Andra grunden: Selektivt gynnande i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF föreligger inte
- Sökandena har i den andra grunden gjort gällande att EEG:s särskilda kompensationsystem – till skillnad från vad kommissionen bedömt – inte innebär något selektivt gynnande i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF. Åtskillnaden mellan energiintensiva konsumenter och andra konsumenter har sin förklaring i logiken bakom EEG:s system för tilläggsavgifter och är därmed a priori inte selektiv. De minskade EEG-tilläggsavgifterna för energiintensiva användare ska endast kompensera dessa användare för de särskilda nackdelar som de EEG-tilläggsavgifter vilka uppbars i förhållande till konsumtion innebär.
3. Tredje grunden: Någon (risk för) snedvridning av konkurrensen eller påverkan på handeln föreligger inte

Sökandena har i den tredje grunden gjort gällande att det särskilda kompensationsystemet inte snedvrider konkurrensen eller hotar att snedvrida konkurrensen och inte heller har någon negativ inverkan på handeln mellan medlemsstaterna.

Talan väckt den 28 april 2014 – Hydro Aluminium Rolled Products m.fl. mot kommissionen

(Mål T-263/14)

(2014/C 223/27)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökanden: Hydro Aluminium Rolled Products GmbH (Grevenbroich, Tyskland) Aluminium Norf GmbH (Neuss, Tyskland) och Trimet Aluminium SE (Essen, Tyskland) (ombud: advokaterna U. Karpenstein och C. Johann)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen

- med stöd av artikel 264 FEUF ska ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut C(2013) 4424 slutlig av den 18 december 2013 i ärendet om statligt stöd SA.33995 (2013/C) – Tyskland – Stöd till el från förnybara energikällor och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena två grunder.

1. Första grunden: Statliga medel i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF har inte använts

Sökandena har i den första grunden gjort gällande att kommissionen felaktigt utgick från att "statliga medel" i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF användes inom ramen för de finansiella flöden som föreskrivs i lagen om företräde för förnybara energikällor (nedan kallad EEG).

- Kommissionen utgick felaktigt från att de finansiella flöden som avses EEG ägde rum med användande av "statliga medel" i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF.
- EEG-tilläggsavgifter betalas uteslutande av privatpersoner. De uppburna medlen kan inte heller tillräknas staten. Såväl med avseende på EEG-tilläggsavgifterna som sådana som med avseende på minskningen av desamma till förmån för energiintensiva användare saknas den nödvändiga ständiga statliga kontrollen och den därmed sammanhängande faktiska möjligheten för myndigheterna att ingripa.
- De minskade EEG-tilläggsavgifterna för energiintensiva användare innebär under alla omständigheter inte att staten avstår från intäkter som den normalt skulle ha uppburit. Minskningen finansieras helt med privata medel, nämligen genom uttag av högre tilläggsavgifter på de kilowattimmar el som levereras till icke privilegierade slutkonsumenter. EEG:s särskilda kompensationsystem påverkar sålunda inte den totala intäkten från EEG-tilläggsavgifterna, utan enbart fördelningen av kostnaderna.

2. Andra grunden: Selektivt gynnande i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF föreligger inte

- Sökandena har i den andra grunden gjort gällande att EEG:s särskilda kompensationsystem – till skillnad från vad kommissionen bedömt – inte innebär något selektivt gynnande i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF. Åtskillnaden mellan energiintensiva konsumenter och andra konsumenter har sin förklaring i logiken bakom EEG:s system för tilläggsavgifter och är därmed a priori inte selektivt.

Talan väckt den 29 april 2014 – Schumacher Packaging mot kommissionen

(Mål T-265/14)

(2014/C 223/28)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Schumacher Packaging GmbH (Schwarzenberg, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Janssen och G. Engel)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 18 december 2013 i ärendet om statligt stöd SA.33995 (2013/C) – Stöd till el från förnybara energikällor och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF

- Sökanden har gjort gällande att det överklagade beslutet strider mot artikel 107.1 FEUF då de i lagen om företräde för förnybara energikällor (nedan kallade EEG) föreskrivna EEG-tilläggsavgifterna och särskilda kompensationsystemet inte utgjorde beviljande av statliga medel eller medel som kontrolleras av staten. Alla omständigheter som är relevanta för klassificeringen av dessa åtgärder fastställdes i det administrativa förfarandet mellan kommissionen och Förbundsrepubliken Tyskland. Det förelåg inte längre några tvivel, vilket kommissionen i ett förfarande enligt artikel 108.2 FEUF och artikel 4.4 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ⁽¹⁾ skulle ha fastslagit.

2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 108.1 FEUF och rättssäkerhetsprincipen

— Sökanden har gjort gällande att kommissionen åsidosatte artikel 108.1 FEUF och rättssäkerhetsprincipen genom att använda sig av förfarandet för nytt stöd enligt artikel 4.4 i förordning nr 659/1999 istället för av förfarandet för befintligt stöd enligt artikel 17 och följande artiklar i förordning nr 659/1999 i samband med kontrollen av institutionens preliminära bedömning enligt vilken EEG utgjorde stöd. Sökanden har särskilt gjort gällande att kommissionen i beslutet av den 22 maj 2002 inte bedömde att EEG 2000 utgjorde stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF eftersom statliga medel inte hade överförts. Ändringarna av EEG 2000 till EEG 2012 saknade betydelse i jämförelse med kommissionens beslut av den 22 maj 2002. Kommissionen hade därför kunnat göra gällande en ändrad rättsuppfattning i ett förfarande enligt artikel 108.1 FEUF, utan att belasta sökanden.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna och av principen om rätt till försvar

— Sökanden har vidare gjort gällande att svaranden antog det överklagade beslutet utan att sökanden hade getts möjlighet att yttra sig.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, s. 1).

Talan väckt den 29 april 2014 – Grupa Azoty ATT Polymers mot kommissionen

(Mål T-270/14)

(2014/C 223/29)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Grupa Azoty ATT Polymers GmbH (Guben, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Janssen och S. Kobes)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 18 december 2013 i ärendet om statligt stöd SA.33995 (2013/C) – Stöd till el från förnybara energikällor och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF

— Sökanden har gjort gällande att det överklagade beslutet strider mot artikel 107.1 FEUF då de i lagen om företräde för förnybara energikällor (nedan kallade EEG) föreskrivna EEG-tilläggsavgifterna och särskilda kompensations-systemet inte utgjorde beviljande av statliga medel eller medel som kontrolleras av staten. Alla omständigheter som är relevanta för klassificeringen av dessa åtgärder fastställdes i det administrativa förfarandet mellan kommissionen och Förbundsrepubliken Tyskland. Det förelåg inte längre några tvivel, vilket kommissionen i ett förfarande enligt artikel 108.2 FEUF och artikel 4.4 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ⁽¹⁾ skulle ha fastslagit.

2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 108.1 FEUF och rättssäkerhetsprincipen

— Sökanden har gjort gällande att kommissionen åsidosatte artikel 108.1 FEUF och rättssäkerhetsprincipen genom att använda sig av förfarandet för nytt stöd enligt artikel 4.4 i förordning nr 659/1999 istället för av förfarandet för befintligt stöd enligt artikel 17 och följande artiklar i förordning nr 659/1999 i samband med kontrollen av institutionens preliminära bedömning enligt vilken EEG utgjorde stöd. Sökanden har särskilt gjort gällande att kommissionen i beslutet av den 22 maj 2002 inte bedömde att EEG 2000 utgjorde stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF eftersom statliga medel inte hade överförts. Ändringarna av EEG 2000 till EEG 2012 saknade betydelse i jämförelse med kommissionens beslut av den 22 maj 2002. Kommissionen hade därför kunnat göra gällande en ändrad rättsuppfattning i ett förfarande enligt artikel 108.1 FEUF, utan att belasta sökanden.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna och av principen om rätt till försvar

— Sökanden har vidare gjort gällande att svaranden antog det överklagade beslutet utan att sökanden hade getts möjlighet att yttra sig.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, s. 1).

Talan väckt den 29 april 2014 – Styron Deutschland mot kommissionen

(Mål T-271/14)

(2014/C 223/30)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Styron Deutschland GmbH (Schkopau, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Janssen och S. Kobes)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 18 december 2013 i ärendet om statligt stöd SA.33995 (2013/C) – Stöd till el från förnybara energikällor och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF

— Sökanden har gjort gällande att det överklagade beslutet strider mot artikel 107.1 FEUF då de i lagen om företräde för förnybara energikällor (nedan kallade EEG) föreskrivna EEG-tilläggsavgifterna och särskilda kompensations-systemet inte utgjorde beviljande av statliga medel eller medel som kontrolleras av staten. Alla omständigheter som är relevanta för klassificeringen av dessa åtgärder fastställdes i det administrativa förfarandet mellan kommissionen och Förbundsrepubliken Tyskland. Det förelåg inte längre några tvivel, vilket kommissionen i ett förfarande enligt artikel 108.2 FEUF och artikel 4.4 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ⁽¹⁾ skulle ha fastslagit.

2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 108.1 FEUF och rättssäkerhetsprincipen

— Sökanden har gjort gällande att kommissionen åsidosatte artikel 108.1 FEUF och rättssäkerhetsprincipen genom att använda sig av förfarandet för nytt stöd enligt artikel 4.4 i förordning nr 659/1999 istället för av förfarandet för befintligt stöd enligt artikel 17 och följande artiklar i förordning nr 659/1999 i samband med kontrollen av institutionens preliminära bedömning enligt vilken EEG utgjorde stöd. Sökanden har särskilt gjort gällande att kommissionen i beslutet av den 22 maj 2002 inte bedömde att EEG 2000 utgjorde stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF eftersom statliga medel inte hade överförts. Ändringarna av EEG 2000 till EEG 2012 saknade betydelse i jämförelse med kommissionens beslut av den 22 maj 2002. Kommissionen hade därför kunnat göra gällande en ändrad rättsuppfattning i ett förfarande enligt artikel 108.1 FEUF, utan att belasta sökanden.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna och av principen om rätt till försvar

— Sökanden har vidare gjort gällande att svaranden antog det överklagade beslutet utan att sökanden hade getts möjlighet att yttra sig.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, s. 1).

Talan väckt den 30 april 2014 – P-D Glasseiden m.fl. mot kommissionen

(Mål T-272/14)

(2014/C 223/31)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökandena: P-D Glasseiden GmbH Oschatz (Oschatz, Tyskland), P-D Interglas Technologies GmbH (Erbach, Tyskland), P-D Industriegesellschaft mbH, Glasfaser Brattendorf (Wilsdruff STT Grumbach, Tyskland) och Glashütte Freital GmbH (Freital, Tyskland) (ombud: advokaterna H. Janssen och G. Engel)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 18 december 2013 i ärendet om statligt stöd SA.33995 (2013/C) – Stöd till el från förnybara energikällor och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF

— Sökandena har gjort gällande att det överklagade beslutet strider mot artikel 107.1 FEUF då de i lagen om företräde för förnybara energikällor (nedan kallade EEG) föreskrivna EEG-tilläggsavgifterna och särskilda kompensations-systemet inte utgjorde beviljande av statliga medel eller medel som kontrolleras av staten. Alla omständigheter som är relevanta för klassificeringen av dessa åtgärder fastställdes i det administrativa förfarandet mellan kommissionen och Förbundsrepubliken Tyskland. Det förelåg inte längre några tvivel, vilket kommissionen i ett förfarande enligt artikel 108.2 FEUF och artikel 4.4 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (¹) skulle ha fastslagit.

2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 108.1 FEUF och rättssäkerhetsprincipen

— Sökandena har gjort gällande att kommissionen åsidosatte artikel 108.1 FEUF och rättssäkerhetsprincipen genom att använda sig av förfarandet för nytt stöd enligt artikel 4.4 i förordning nr 659/1999 istället för av förfarandet för befintligt stöd enligt artikel 17 och följande artiklar i förordning nr 659/1999 i samband med kontrollen av institutionens preliminära bedömning enligt vilken EEG utgjorde stöd. Sökandena har särskilt gjort gällande att kommissionen i beslutet av den 22 maj 2002 inte bedömde att EEG 2000 utgjorde stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF eftersom statliga medel inte hade överförts. Ändringarna av EEG 2000 till EEG 2012 saknade betydelse i jämförelse med kommissionens beslut av den 22 maj 2002. Kommissionen hade därför kunnat göra gällande en ändrad rättsuppfattning i ett förfarande enligt artikel 108.1 FEUF, utan att belasta sökandena.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna och av principen om rätt till försvar

— Sökandena har vidare gjort gällande att svaranden antog det överklagade beslutet utan att sökandena hade getts möjlighet att yttra sig.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, s. 1).

Talan väckt den 30 april 2014 – Lech-Stahlwerke mot kommissionen

(Mål T-274/14)

(2014/C 223/32)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Lech-Stahlwerke GmbH (Meitingen, Tyskland) (ombud: advokaterna I. Zenke och T. Heymann)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut 2014/C 37/7 av den 18 december 2013 att inleda det formella granskningsförfarandet enligt artikel 108.2 FEUF vad avser stöd till el från förnybara energikällor och gruvgas enligt lagen om företräde för förnybara energikällor i dess lydelse av den 25 oktober 2008, ändrad genom artikel 5 i lagen av den 20 december 2012, och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare, i den mån som de minskade EEG-tilläggsavgifterna för energiintensiva användare såsom sökanden bedömdes utgöra stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF och tills vidare förklarades vara oförenliga med den inre marknaden, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF – Statligt stöd föreligger inte

— Sökanden har gjort gällande att mekanismen för stöd i lagen om företräde för förnybara energikällor (nedan kallad EEG) i sin helhet och i synnerhet det särskilda kompensationsystemet för energiintensiva användare inte utgör statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF, då statliga medel inte direkt eller indirekt överförs. Stödet finansieras helt med privata medel, varvid finansflödena inte kontrolleras av någon statlig myndighet.

2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF – Selektivt gynnande av energiintensiva användare föreligger inte
  - Sökanden har vidare gjort gällande att det särskilda kompensationsystemet inte selektivt gynnar energiintensiva användare. För det första erhåller användarna ingen förmån som de inte skulle ha erhållit under normala marknadsförhållanden, då de driftsansvariga under sådana förhållanden hade varit tvungna att sälja el till marknadspriset och någon EEG-tilläggsavgift inte hade funnits. För det andra tillämpas det särskilda kompensationsystemet för energiintensiva användare, vilka är ensamma om att riskera att förlora internationell konkurrenskraft till följd av EEG-tilläggsavgifterna, på samma sätt för alla tillverkningsbranscher.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF – Stödet är under alla omständigheter förenligt med den inre marknaden
  - Även om det särskilda kompensationsystemet skulle utgöra stöd är det, enligt reglerna om statligt stöd i artikel 107.3 b och c, med beaktande av gemenskapsintresset av att skydda miljö och klimat samtidigt som en varaktig och stabil ekonomi inom unionen säkerställs, uppenbart att det är förenligt med den inre marknaden.

Talan väckt den 30 april 2014 – Drahtwerk St. Ingbert mot kommissionen

(Mål T-275/14)

(2014/C 223/33)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökanden: Drahtwerk St. Ingbert GmbH (St. Ingbert, Tyskland), DWK Drahtwerk Köln GmbH (Köln, Tyskland), Kalksteingrube Auersmacher GmbH (Völklingen, Tyskland), Rogesa Roheisengesellschaft Saar mbH (Dillingen, Tyskland), Stahlguss Saar GmbH (St. Ingbert) och Zentralkokerei Saar GmbH (Dillingen) (ombud: advokaterna S. Altenschmidt och H. Janssen)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 18 december 2013 i ärendet om statligt stöd SA.33995 (2013/C) – Stöd till el från förnybara energikällor och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF

- Sökandena har gjort gällande att det överklagade beslutet strider mot artikel 107.1 FEUF då de i lagen om företräde för förnybara energikällor (nedan kallade EEG) föreskrivna EEG-tilläggsavgifterna och särskilda kompensationsystemet inte utgjorde beviljande av statliga medel eller medel som kontrolleras av staten. Alla omständigheter som är relevanta för klassificeringen av dessa åtgärder fastställdes i det administrativa förfarandet mellan kommissionen och Förbundsrepubliken Tyskland. Det förelåg inte längre några tvivel, vilket kommissionen i ett förfarande enligt artikel 108.2 FEUF och artikel 4.4 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ⁽¹⁾ skulle ha fastslagit.

2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 108.1 FEUF och rättssäkerhetsprincipen

— Sökandena har gjort gällande att kommissionen åsidosatte artikel 108.1 FEUF och rättssäkerhetsprincipen genom att använda sig av förfarandet för nytt stöd enligt artikel 4.4 i förordning nr 659/1999 istället för av förfarandet för befintligt stöd enligt artikel 17 och följande artiklar i förordning nr 659/1999 i samband med kontrollen av institutionens preliminära bedömning enligt vilken EEG utgjorde stöd. Sökandena har särskilt gjort gällande att kommissionen i beslutet av den 22 maj 2002 inte bedömde att EEG 2000 utgjorde stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF eftersom statliga medel inte hade överförts. Ändringarna av EEG 2000 till EEG 2012 saknade betydelse i jämförelse med kommissionens beslut av den 22 maj 2002. Kommissionen hade därför kunnat göra gällande en ändrad rättsuppfattning i ett förfarande enligt artikel 108.1 FEUF, utan att belasta sökandena.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna och av principen om rätt till försvar

— Sökandena har vidare gjort gällande att svaranden antog det överklagade beslutet utan att sökandena hade getts möjlighet att yttra sig.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, s. 1).

Talan väckt den 30 april 2014 – Flachglas Torgau m.fl. mot kommissionen

(Mål T-276/14)

(2014/C 223/34)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Flachglas Torgau GmbH (Torgau, Tyskland), Saint-Gobain Isover G+H AG (Ludwigshafen am Rhein, Tyskland) och Saint-Gobain Oberland AG (Bad Wurzach, Tyskland) (ombud: advokaterna S. Altenschmidt och H. Janssen)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 18 december 2013 i ärendet statligt stöd SA.33995 (2013/C) – Stöd till el från förnybara energikällor och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 107.1 FEUF

— Sökandena gör gällande att det angripna beslutet innebär ett åsidosättande av artikel 107.1 FEUF, eftersom de EEG-tilläggsavgifter som föreskrivs i lagen om företräde för förnybar energi (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien – EEG) och den särskilda stödbestämmelsen inte innebär att statliga eller statligt kontrollerade medel garanteras. Samtliga åtgärder som kan omfattas av dessa bestämmelser har fastställts av kommissionen och Förbundsrepubliken Tyskland under det föregående förfarandet. Det fanns inte längre några oklarheter som kommissionen skulle vara tvungen att undanröja i ett förfarande i enlighet med artikel 108.2 FEUF, artikel 4.4 i förordning nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (¹).

2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 108.1 FEUF och rättssäkerhetsprincipen

- Sökandena gör gällande att kommissionen har åsidosatt artikel 108.1 FEUF och rättssäkerhetsprincipen, genom att tillämpa förfarandet för nytt stöd i artikel 4.4 i förordning nr 659/1999 i stället för förfarandet för befintligt stöd i artikel 17 och följande artiklar i förordning nr 659/1999, vid prövningen av den preliminära bedömningen att EEG skulle anses utgöra stöd. Sökanden gör särskilt gällande att kommissionen i beslutet av den 22 maj 2002 inte ansåg att EEG utgjorde stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF, eftersom det inte förekommit någon överföring av statliga medel. Att EEG 2000 ersatts av EEG 2012 saknar betydelse för kommissionens beslut av den 22 maj 2002. Om kommissionen har ändrat sin rättsliga bedömning, kan den göra gällande den i ett förfarande enligt artikel 108.1 FEUF, utan att det drabbar sökandena.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av artikel 41 i stadgan om de grundläggande rättigheterna och rätten till försvar

- Vidare gör sökandena gällande att svaranden har meddelat det angripna beslutet utan att dessförinnan ge sökandena möjlighet att yttra sig.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, s. 1).

Talan väckt den 30 april 2014 – Sabic Polyolefine mot kommissionen

(Mål T-279/14)

(2014/C 223/35)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Sabic Polyolefine GmbH (Gelsenkirchen, Tyskland) (ombud: advokaterna C. Arhold, N. Wimmer, F. Wesche, L. Petersen och T. Woltering)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 18 december 2013 att inleda det formella granskningsförfarandet i ärendet om statligt stöd SA.33995 (2013/C) (f.d. 2013/NN) – Stöd till el från förnybara energikällor och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artiklarna 107.1 och 108 FEUF genom felaktig klassificering av det särskilda kompensationsystemet

- Sökanden har gjort gällande att beslutet om inledande strider mot artiklarna 107.1 och 108 FEUF samt mot artikel 13.1 i förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (¹), då de i lagen om företräde för förnybara energikällor (nedan kallad EEG) föreskrivna EEG-tilläggsavgifterna inte utgjorde stöd som gavs med hjälp av statliga medel och de minskade EEG-tilläggsavgifterna för energiintensiva användare inte utgjorde avstående från statliga medel.

- Sökanden har i detta sammanhang gjort gällande att kommissionen grundade sin prövning på nya begränsande parametrar vilka var oförenliga med principer i tidigare rättspraxis. I synnerhet valde kommissionen att helt ignorera kriteriet om faktiskt förfogande för offentliga organ, vilket enligt fast rättspraxis är nödvändigt för klassificering som statliga medel, och bedömde att det räckte att den statliga lagstiftaren påverkade betalningsflöden mellan privatpersoner och att tillsynsmyndigheter bevakade att privatpersoner rättade sig efter bestämmelser i lag.
  - Sökanden har vidare anfört att kommissionen är bunden av sitt beslut, genom vilket institutionen fastställde att EEG 2000 inte utgjorde stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF, eftersom statliga medel inte hade överförts, och därmed rättstridigt klassificerade EEG 2012 som en ny rättstridigt införd stödordning.
  - Kommissionen har dessutom inte i tillräcklig utsträckning prövat och som en följd av detta inte heller fastställt att undantagsbestämmelsen för energiintensiva användare är motiverad enligt EEG 2012:s syften, natur och struktur och därmed inte utgjorde en selektiv fördel.
2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 108.1 FEUF samt av artiklarna 18 och 19 i förordning nr 659/1999 genom att lämpliga åtgärder inte föreslogs
- Sökanden har här gjort gällande att kommission vid granskningen av EEG 2012 i alla fall borde ha tillämpat förfarandet rörande befintliga stödordningar enligt artikel 108.1 FEUF samt artiklarna 17-19 i förordning nr 659/1999 och innan den inledde det formella prövningsförfarandet borde ha föreslagit lämpliga åtgärder, istället för att utsätta marknadsaktörerna för betydande ekonomiska risker genom att klassificera EEG 2012 som nytt, icke anmält stöd.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av rätten till försvar
- Sökanden har gjort gällande att kommissionen i alla fall, innan den antog ett beslut med så allvarliga rättsverkningar, var skyldig att höra sökanden.
4. Fjärde grunden: Bristande motivering
- Sökanden har slutligen anfört att beslutet om inledande med avseende på de viktigaste delarna var bristfälligt motiverat.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, s. 1).

Talan väckt den 30 april 2014 – Ineos Manufacturing Deutschland m.fl. mot kommissionen

(Mål T-280/14)

(2014/C 223/36)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökanden: Ineos Manufacturing Deutschland GmbH (Köln, Tyskland), Ineos Phenol GmbH (Gladbeck, Tyskland) och Ineos Vinyls Deutschland GmbH (Wilhelmshaven, Tyskland) (ombud: advokaterna C. Arhold, N. Wimmer, F. Wesche, L. Petersen och T. Woltering)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 18 december 2013 att inleda det formella granskningsförfarandet i ärendet om statligt stöd SA.33995 (2013/C) (f.d. 2013/NN) – Stöd till el från förnybara energikällor och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fyra grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artiklarna 107.1 och 108 FEUF genom felaktig klassificering av det särskilda kompensationsystemet
  - Sökandena har gjort gällande att beslutet om inledande strider mot artiklarna 107.1 och 108 FEUF samt mot artikel 13.1 i förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ⁽¹⁾, då de i lagen om företräde för förnybara energikällor (nedan kallad EEG) föreskrivna EEG-tilläggsavgifterna inte utgjorde stöd som gavs med hjälp av statliga medel och de minskade EEG-tilläggsavgifterna för energiintensiva användare inte utgjorde avstående från statliga medel.
  - Sökandena har i detta sammanhang gjort gällande att kommissionen grundade sin prövning på nya begränsande parametrar vilka var oförenliga med principer i tidigare rättspraxis. I synnerhet valde kommissionen att helt ignorera kriteriet om faktiskt förfogande för offentliga organ, vilket enligt fast rättspraxis är nödvändigt för klassificering som statliga medel, och bedömde att det räckte att den statliga lagstiftaren påverkade betalningsflöden mellan privatpersoner och att tillsynsmyndigheter bevakade att privatpersoner rättade sig efter bestämmelser i lag.
  - Sökandena har vidare anfört att kommissionen är bunden av sitt beslut, genom vilket institutionen fastställde att EEG 2000 inte utgjorde stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF, eftersom statliga medel inte hade överförts, och därmed rättsstridigt klassificerade EEG 2012 som en ny rättsstridigt införd stödordning.
  - Kommissionen har dessutom inte i tillräcklig utsträckning prövat och som en följd av detta inte heller fastställt att undantagsbestämmelsen för energiintensiva användare är motiverad enligt EEG 2012:s syften, natur och struktur och därmed inte utgjorde en selektiv fördel.
2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 108.1 FEUF samt av artiklarna 18 och 19 i förordning nr 659/1999 genom att lämpliga åtgärder inte föreslogs
  - Sökandena har här gjort gällande att kommission vid granskningen av EEG 2012 i alla fall borde ha tillämpat förfarandet rörande befintliga stödordningar enligt artikel 108.1 FEUF samt artiklarna 17-19 i förordning nr 659/1999 och innan den inledde det formella prövningsförfarandet borde ha föreslagit lämpliga åtgärder, istället för att utsätta marknadsaktörerna för betydande ekonomiska risker genom att klassificera EEG 2012 som nytt, icke anmält stöd.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av rätten till försvar
  - Sökandena har gjort gällande att kommissionen i alla fall, innan den antog ett beslut med så allvarliga rättsverkningar, var skyldig att höra sökandena.
4. Fjärde grunden: Bristande motivering
  - Sökandena har slutligen anfört att beslutet om inledande med avseende på de viktigaste delarna var bristfälligt motiverat.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, s. 1).

Talan väckt den 30 april 2014 – Fels-Werke mot kommissionen

(Mål T-281/14)

(2014/C 223/37)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Fels-Werke GmbH (Goslar, Tyskland) (ombud: advokaterna C. Arhold, N. Wimmer, F. Wesche, L. Petersen och T. Woltering)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 18 december 2013 att inleda det formella granskningsförfarandet i ärendet om statligt stöd SA.33995 (2013/C) (f.d. 2013/NN) – Stöd till el från förnybara energikällor och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Åsidosättande av artiklarna 107.1 och 108 FEUF genom felaktig klassificering av det särskilda kompensationsystemet

- Sökanden har gjort gällande att beslutet om inledande strider mot artiklarna 107.1 och 108 FEUF samt mot artikel 13.1 i förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ⁽¹⁾, då de i lagen om företräde för förnybara energikällor (nedan kallad EEG) föreskrivna EEG-tilläggsavgifterna inte utgjorde stöd som gavs med hjälp av statliga medel och de minskade EEG-tilläggsavgifterna för energiintensiva användare inte utgjorde avstående från statliga medel.
- Sökanden har i detta sammanhang gjort gällande att kommissionen grundade sin prövning på nya begränsande parametrar vilka var oförenliga med principer i tidigare rättspraxis. I synnerhet valde kommissionen att helt ignorera kriteriet om faktiskt förfogande för offentliga organ, vilket enligt fast rättspraxis är nödvändigt för klassificering som statliga medel, och bedömde att det räckte att den statliga lagstiftaren påverkade betalningsflöden mellan privatpersoner och att tillsynsmyndigheter bevakade att privatpersoner rättade sig efter bestämmelser i lag.
- Sökanden har vidare anfört att kommissionen är bunden av sitt beslut, genom vilket institutionen fastställde att EEG 2000 inte utgjorde stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF, eftersom statliga medel inte hade överförts, och därmed rättstridigt klassificerade EEG 2012 som en ny rättstridigt införd stödordning.
- Kommissionen har dessutom inte i tillräcklig utsträckning prövat och som en följd av detta inte heller fastställt att undantagsbestämmelsen för energiintensiva användare är motiverad enligt EEG 2012:s syften, natur och struktur och därmed inte utgjorde en selektiv fördel.

2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 108.1 FEUF samt av artiklarna 18 och 19 i förordning nr 659/1999 genom att lämpliga åtgärder inte föreslogs

- Sökanden har här gjort gällande att kommission vid granskningen av EEG 2012 i alla fall borde ha tillämpat förfarandet rörande befintliga stödordningar enligt artikel 108.1 FEUF samt artiklarna 17-19 i förordning nr 659/1999 och innan den inledde det formella prövningsförfarandet borde ha föreslagit lämpliga åtgärder, istället för att utsätta marknadsaktörerna för betydande ekonomiska risker genom att klassificera EEG 2012 som nytt, icke anmält stöd.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av rätten till försvar

- Sökanden har gjort gällande att kommissionen i alla fall, innan den antog ett beslut med så allvarliga rättsverkningar, var skyldig att höra sökanden.

4. Fjärde grunden: Bristande motivering

- Sökanden har slutligen anfört att beslutet om inledande med avseende på de viktigaste delarna var bristfälligt motiverat.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, s. 1).

Talan väckt den 30 april 2014 – Bayer MaterialScience mot kommissionen**(Mål T-282/14)**

(2014/C 223/38)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Bayer MaterialScience AG (Leverkusen, Tyskland) (ombud: C. Arhold, N. Wimmer, F. Wesche, L. Petersen och T. Woltering)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 18 december 2013 att inleda det formella granskningsförfarandet i ärendet om statligt stöd SA.33995 (2013/C) (f.d. 2013/NN) – Stöd till el från förnybara energikällor och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artiklarna 107.1 och 108 FEUF genom felaktig klassificering av det särskilda kompensationsystemet
  - Sökanden har gjort gällande att beslutet om inledande strider mot artiklarna 107.1 och 108 FEUF samt mot artikel 13.1 i förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (¹), då de i lagen om företräde för förnybara energikällor (nedan kallad EEG) föreskrivna EEG-tilläggsavgifterna inte utgjorde stöd som gavs med hjälp av statliga medel och de minskade EEG-tilläggsavgifterna för energiintensiva användare inte utgjorde avstående från statliga medel.
  - Sökanden har i detta sammanhang gjort gällande att kommissionen grundade sin prövning på nya begränsande parametrar vilka var oförenliga med principer i tidigare rättspraxis. I synnerhet valde kommissionen att helt ignorera kriteriet om faktiskt förfogande för offentliga organ, vilket enligt fast rättspraxis är nödvändigt för klassificering som statliga medel, och bedömde att det räckte att den statliga lagstiftaren påverkade betalningsflöden mellan privatpersoner och att tillsynsmyndigheter bevakade att privatpersoner rättade sig efter bestämmelser i lag.
  - Sökanden har vidare anfört att kommissionen är bunden av sitt beslut, genom vilket institutionen fastställde att EEG 2000 inte utgjorde stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF, eftersom statliga medel inte hade överförts, och därmed rättstridigt klassificerade EEG 2012 som en ny rättstridigt införd stödordning.
  - Kommissionen har dessutom inte i tillräcklig utsträckning prövat och som en följd av detta inte heller fastställt att undantagsbestämmelsen för energiintensiva användare är motiverad enligt EEG 2012:s syften, natur och struktur och därmed inte utgjorde en selektiv fördel.
2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 108.1 FEUF samt av artiklarna 18 och 19 i förordning nr 659/1999 genom att lämpliga åtgärder inte föreslogs
  - Sökanden har här gjort gällande att kommission vid granskningen av EEG 2012 i alla fall borde ha tillämpat förfarandet rörande befintliga stödordningar enligt artikel 108.1 FEUF samt artiklarna 17-19 i förordning nr 659/1999 och innan den inledde det formella prövningsförfarandet borde ha föreslagit lämpliga åtgärder, istället för att utsätta marknadsaktörerna för betydande ekonomiska risker genom att klassificera EEG 2012 som nytt, icke anmält stöd.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av rätten till försvar
  - Sökanden har gjort gällande att kommissionen i alla fall, innan den antog ett beslut med så allvarliga rättsverkningar, var skyldig att höra sökanden.

4. Fjärde grunden: Bristande motivering

- Sökanden har slutligen anfört att beslutet om inledande med avseende på de viktigaste delarna var bristfälligt motiverat.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, s. 1).

Talan väckt den 30 april 2014 – Advansa m.fl. mot kommissionen

(Mål T-283/14)

(2014/C 223/39)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Advansa GmbH (Hamm, Tyskland), Akzo Nobel Industrial Chemicals GmbH (Ibbenbüren, Tyskland), Aurubis AG (Hamburg, Tyskland), CABB GmbH (Gersthofen, Tyskland), CBW Chemie GmbH Bitterfeld-Wolfen (Bitterfeld-Wolfen, Tyskland), CFB Chemische Fabrik Brunsbüttel GmbH & Co. KG (Bitterfeld-Wolfen), Clariant Produkte (Deutschland) GmbH (Frankfurt am Main, Tyskland), Dow Olefinverbund GmbH (Schkopau, Tyskland), Dow Deutschland Anlagengesellschaft mbH (Stade, Tyskland), Dralon GmbH (Dormagen, Tyskland), Ems-Chemie (Neumünster) GmbH & Co. KG (Neumünster, Tyskland), Hahl Filaments GmbH (Munderkingen, Tyskland), ISP Marl GmbH (Marl, Tyskland), Messer Produktionsgesellschaft mbH Siegen (Bad Soden am Taunus, Tyskland), Messer Produktionsgesellschaft mbH Salzgitter (Bad Soden am Taunus), Nabaltec AG (Schwandorf, Tyskland), Siltronic AG (München, Tyskland), Trevira GmbH (Bobingen, Tyskland), Wacker Chemie AG (München, Tyskland) och Westfalen Industriegase GmbH (Münster, Tyskland) (ombud: advokaterna C. Arhold, N. Wimmer, F. Wesche, L. Petersen och T. Woltering)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 18 december 2013 att inleda det formella granskningsförfarandet i ärendet om statligt stöd SA.33995 (2013/C) (f.d. 2013/NN) – Stöd till el från förnybara energikällor och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fyra grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artiklarna 107.1 och 108 FEUF genom felaktig klassificering av det särskilda kompensationsssystemet

- Sökandena har gjort gällande att beslutet om inledande strider mot artiklarna 107.1 och 108 FEUF samt mot artikel 13.1 i förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget ⁽¹⁾, då de i lagen om företräde för förnybara energikällor (nedan kallad EEG) föreskrivna EEG-tilläggsavgifterna inte utgjorde stöd som gavs med hjälp av statliga medel och de minskade EEG-tilläggsavgifterna för energiintensiva användare inte utgjorde avstående från statliga medel.
- Sökandena har i detta sammanhang gjort gällande att kommissionen grundade sin prövning på nya begränsande parametrar vilka var oförenliga med principer i tidigare rättspraxis. I synnerhet valde kommissionen att helt ignorera kriteriet om faktiskt förfogande för offentliga organ, vilket enligt fast rättspraxis är nödvändigt för klassificering som statliga medel, och bedömde att det räckte att den statliga lagstiftaren påverkade betalningsflöden mellan privatpersoner och att tillsynsmyndigheter bevakade att privatpersoner rättade sig efter bestämmelser i lag.

- Sökandena har vidare anført att kommissionen är bunden av sitt beslut, genom vilket institutionen fastställde att EEG 2000 inte utgjorde stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF, eftersom statliga medel inte hade överförts, och därmed rättsstridigt klassificerade EEG 2012 som en ny rättsstridigt införd stödordning.
  - Kommissionen har dessutom inte i tillräcklig utsträckning prövat och som en följd av detta inte heller fastställt att undantagsbestämmelsen för energiintensiva användare är motiverad enligt EEG 2012:s syften, natur och struktur och därmed inte utgjorde en selektiv fördel.
2. Andra grunden: Åsidosättande av artikel 108.1 FEUF samt av artiklarna 18 och 19 i förordning nr 659/1999 genom att lämpliga åtgärder inte föreslogs
- Sökandena har här gjort gällande att kommission vid granskningen av EEG 2012 i alla fall borde ha tillämpat förfarandet rörande befintliga stödordningar enligt artikel 108.1 FEUF samt artiklarna 17-19 i förordning nr 659/1999 och innan den inledde det formella prövningsförfarandet borde ha föreslagit lämpliga åtgärder, istället för att utsätta marknadsaktörerna för betydande ekonomiska risker genom att klassificera EEG 2012 som nytt, icke anmält stöd.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av rätten till försvar
- Sökandena har gjort gällande att kommissionen i alla fall, innan den antog ett beslut med så allvarliga rättsverkningar, var skyldig att höra sökandena.
4. Fjärde grunden: Bristande motivering
- Sökandena har slutligen anført att beslutet om inledande med avseende på de viktigaste delarna var bristfälligt motiverat.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget (EGT L 83, s. 1).

Talan väckt den 2 maj 2014 – *Wirtschaftsvereinigung Stahl m.fl. mot kommissionen*

(Mål T-285/14)

(2014/C 223/40)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökanden: Wirtschaftsvereinigung Stahl (Düsseldorf, Tyskland), Benteler Steel/Tube GmbH (Paderborn), BGH Edelstahl Freital GmbH (Freital), BGH Edelstahl Siegen GmbH (Siegen), BGH Edelstahl Lippendorf GmbH (Lippendorf), Buderus Edelstahl Schmiedetechnik GmbH (Wetzlar), ESF Elbe-Stahlwerke Feralpi GmbH (Riesa), Friedr. Lohmann GmbH Werk für Spezial- & Edelstähle (Witten), Outokumpu Nirosta GmbH (Krefeld), Peiner Träger GmbH (Peine), ThyssenKrupp Steel Europe AG (Duisburg), ThyssenKrupp Rasselstein GmbH (Andernach), ThyssenKrupp Electrical Steel GmbH (Gelsenkirchen), Pruna Betreiber GmbH (Grünwald), ThyssenKrupp Gerlach GmbH (Homburg), ThyssenKrupp Federn und Stabilisatoren GmbH (Hagen), Salzgitter Mannesmann Rohr Sachsen GmbH (Zeithain), HSP Hoesch Spundwand und Profil GmbH (Dortmund), Salzgitter Mannesmann Grobblech GmbH (Mülheim an der Ruhr), Mülheim Pipecoatings GmbH (Mülheim an der Ruhr), Salzgitter Mannesmann Stainless Tubes Deutschland GmbH (Remscheid), Salzgitter Hydroforming GmbH & Co. KG (Crimmitschau), Salzgitter Mannesmann Line Pipe GmbH (Siegen), Ilseburger Grobblech GmbH (Ilseburg) (ombud: advokaterna A. Reuter, C. Arhold, N. Wimmer, F.-A. Wesche, K. Kindereit, R. Busch, A. Hohler och T. Woltering)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 18 december 2013 att inleda det formella granskningsförfarandet i ärendet om statligt stöd SA.33995 (2013/C) (f.d. 2013/NN) – Stöd till el från förnybara energikällor och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare (EUT C 37, s. 73, 7.2.2014),
- förena förevarande mål med målet avseende Tysklands talan om ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet (talan väcktes den 21 mars 2014),

i andra hand besluta att handlingarna i det ovannämnda målet avseende Tysklands talan ska göras tillgängliga, och

— förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena nio grunder.

1. Första grunden: Gynnande föreligger inte

— Sökandena har gjort gällande att det i lagen om företräde för förnybara energikällor (nedan kallad EEG) föreskrivna särskilda kompensationsystemet inte gynnar energiintensiva användare inom stålindustrin i allmänhet och i synnerhet inte gynnar sökandena 2-24.

2. Andra grunden: Selektivt gynnande föreligger inte

— Sökandena har vidare gjort gällande att det särskilda kompensationsystemet inte heller selektivt gynnar sökandena i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF.

3. Tredje grunden: Statliga medel har inte använts

— Sökandena har vidare anfört att det särskilda kompensationsystemet inte utgör "stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel" i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF.

4. Fjärde grunden: Snedvridning av konkurrensen föreligger inte

— Sökandena har gjort gällande att det särskilda kompensationsystemet inte snedvrider konkurrensen inom Europeiska unionen.

5. Femte grunden: Handeln mellan medlemsstaterna påverkas inte

— Sökandena har vidare anfört att det särskilda kompensationsystemet inte har en negativ inverkan på handeln mellan medlemsstaterna.

6. Sjätte grunden: Om det särskilda kompensationsystemet avskaffas eller kraftigt reduceras åsidosätts sökandenas grundläggande rättigheter

— Sökandena har anfört att fastställandet av att det särskilda kompensationsystemet utgör stöd eller en kraftig reduktion av nämnda system inte bara utgör en överträdelse av gränserna i artikel 107 FEUF vilka tydligt har definierats av Europeiska unionens domstol, utan även utgör ett åsidosättande av det grundläggande kravet på en materiellt rättvis fördelning av kostnaderna. Om det särskilda kompensationsystemet avskaffades eller kraftigt reducerades skulle det följaktligen också innebära att sökandenas grundläggande rättigheter enligt Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna åsidosattes.

7. Sjunde grunden: Det särskilda kompensationsystemet omfattas av kommissionens beslut av den 22 maj 2002

— Sökandena har vidare gjort gällande att kommissionen i sitt beslut av den 22 maj 2002 uttryckligen fastställde att EEG och kompensationsystemet i denna lag inte uppfyllde kriterierna för att utgöra stöd⁽¹⁾. Detta beslut omfattade även det särskilda kompensationsystemet.

1. Åttonde grunden: Uppenbart felaktig bedömning och bristande preliminär motivering

— Sökandena har dessutom anfört att kommissionen inte i tillräcklig utsträckning prövade och som en följd av detta inte heller fastställde att undantagsbestämmelsen för energiintensiva användare var motiverad enligt EEG:s syften, natur och struktur och därmed inte utgjorde en selektiv fördel.

2. Nionde grunden: Åsidosättande av principen om rätt till försvar

— Sökandena har vidare gjort gällande att sökandena under alla omständigheter borde ha getts möjlighet att yttra sig innan kommissionen antog ett beslut med så allvarliga rättsverkningar.

⁽¹⁾ Kommissionens skrivelse av den 22 maj 2002, C (2002) 1887 slutlig/statligt stöd NN 27/2000-Tyskland

Talan väckt den 2 maj 2014 – Röchling Oertl Kunststofftechnik mot kommissionen**(Mål T-286/14)**

(2014/C 223/41)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Röchling Oertl Kunststofftechnik GmbH (Brensbach, Tyskland) (ombud: advokaterna T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme och T. Wielsch)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 18 december 2013 att inleda det formella granskningsförfarandet enligt artikel 108.2 FEUF mot Förbundsrepubliken Tyskland vad avser främjandet av elproduktion från förnybara energikällor och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare (statlig stöd SA.33995 (2013/C) (f.d. 2013/NN)), i den mån som det avser minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Gynnande i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF föreligger inte.
  - Sökanden har gjort gällande att de i lagen om företräde för förnybara energikällor (nedan kallad EEG) föreskrivna minskade EEG-tilläggsavgifterna för energiintensiva användare inte utgör stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF. Enligt sökanden gynnas energiintensiva användare inte av detta system. Det särskilda kompensationsystemet ska istället kompensera för extraordinära kostnader, vilka särskilt drabbar sökanden och jämförbara företag inom ramen för främjandet av elproduktion från förnybara energikällor och ska återställa konkurrenskraften för energiintensiva användare på vilka EEG-tilläggsavgifterna inledningsvis hade en betydande negativ inverkan.
2. Andra grunden: Statliga medel i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF föreligger inte.
  - Sökanden har vidare gjort gällande att det särskilda kompensationsystemet inte utgör "stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel". Sökanden har anført att EEG-tilläggsavgifterna inte utgör statliga medel varmed ett avstående från dessa avgifter genom det särskilda kompensationsystemet inte kan utgöra en åtgärd som vidtas med hjälp av statliga medel.
  - EEG-tilläggsavgifterna uppbärs, förvaltas eller fördelas inte av staten eller av ett offentligt eller privat organ som har utsetts eller inrättats av staten. Istället kan EEG-tilläggsavgifterna, på grundval av en civilrättslig rätt härtill, uppbäras direkt av de systemansvariga för överföringssystemen. EEG-tilläggsavgifterna kommer inte statskassan till godo vilket innebär att det särskilda kompensationsystemet inte på något sätt direkt eller indirekt minskar statens inkomster.
  - EEG-tilläggsavgifterna står inte till de offentliga myndigheternas föfogande. Nämnda myndigheter utövar inte heller någon kontroll över dessa avgifter, till exempel genom Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (BAFA) eller Bundesnetzagentur.

Talan väckt den 2 maj 2014 – Schaeffler Technologies mot kommissionen**(Mål T-287/14)**

(2014/C 223/42)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Schaeffler Technologies GmbH & Co. KG (Herzogenaurach, Tyskland) (ombud: advokaterna T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme och T. Wielsch)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 18 december 2013 att inleda det formella granskningsförfarandet enligt artikel 108.2 FEUF mot Förbundsrepubliken Tyskland vad avser främjandet av elproduktion från förnybara energikällor och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare (statlig stöd SA.33995 (2013/C) (f.d. 2013/NN)), i den mån som det avser minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Gynnande i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF föreligger inte.
  - Sökanden har gjort gällande att de i lagen om företräde för förnybara energikällor (nedan kallad EEG) föreskrivna minskade EEG-tilläggsavgifterna för energiintensiva användare inte utgör stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF. Enligt sökanden gynnas energiintensiva användare inte av detta system. Det särskilda kompensationsystemet ska istället kompensera för extraordinära kostnader, vilka särskilt drabbar sökanden och jämförbara företag inom ramen för främjandet av elproduktion från förnybara energikällor och ska återställa konkurrenskraften för energiintensiva användare på vilka EEG-tilläggsavgifterna inledningsvis hade en betydande negativ inverkan.
2. Andra grunden: Statliga medel i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF föreligger inte.
  - Sökanden har vidare gjort gällande att det särskilda kompensationsystemet inte utgör "stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel". Sökanden har anført att EEG-tilläggsavgifterna inte utgör statliga medel varmed ett avstående från dessa avgifter genom det särskilda kompensationsystemet inte kan utgöra en åtgärd som vidtas med hjälp av statliga medel.
  - EEG-tilläggsavgifterna uppbärs, förvaltas eller fördelas inte av staten eller av ett offentligt eller privat organ som har utsetts eller inrättats av staten. Istället kan EEG-tilläggsavgifterna, på grundval av en civilrättslig rätt härtill, uppbäras direkt av de systemansvariga för överföringssystemen. EEG-tilläggsavgifterna kommer inte statskassan till godo vilket innebär att det särskilda kompensationsystemet inte på något sätt direkt eller indirekt minskar statens inkomster.
  - EEG-tilläggsavgifterna står inte till de offentliga myndigheternas föfogande. Nämnda myndigheter utövar inte heller någon kontroll över dessa avgifter, till exempel genom Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (BAFA) eller Bundesnetzagentur.

Talan väckt den 2 maj 2014 – Energiewerke Nord mot kommissionen**(Mål T-288/14)**

(2014/C 223/43)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Energiewerke Nord GmbH (Rubenow, Tyskland) (ombud: advokaterna T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme och T. Wielsch)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 18 december 2013 att inleda det formella granskningsförfarandet enligt artikel 108.2 FEUF mot Förbundsrepubliken Tyskland vad avser främjandet av elproduktion från förnybara energikällor och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare (statlig stöd SA.33995 (2013/C) (f.d. 2013/NN)), i den mån som det avser minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Gynnande i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF föreligger inte.
  - Sökanden har gjort gällande att de i lagen om företräde för förnybara energikällor (nedan kallad EEG) föreskrivna minskade EEG-tilläggsavgifterna för energiintensiva användare inte utgör stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF. Enligt sökanden gynnas energiintensiva användare inte av detta system. Det särskilda kompensationsystemet ska istället kompensera för extraordinära kostnader, vilka särskilt drabbar sökanden och jämförbara företag inom ramen för främjandet av elproduktion från förnybara energikällor och ska återställa konkurrenskraften för energiintensiva användare på vilka EEG-tilläggsavgifterna inledningsvis hade en betydande negativ inverkan.
2. Andra grunden: Statliga medel i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF föreligger inte.
  - Sökanden har vidare gjort gällande att det särskilda kompensationsystemet inte utgör "stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel". Sökanden har anförts att EEG-tilläggsavgifterna inte utgör statliga medel varmed ett avstående från dessa avgifter genom det särskilda kompensationsystemet inte kan utgöra en åtgärd som vidtas med hjälp av statliga medel.
  - EEG-tilläggsavgifterna uppbärs, förvaltas eller fördelas inte av staten eller av ett offentligt eller privat organ som har utsetts eller inrättats av staten. Istället kan EEG-tilläggsavgifterna, på grundval av en civilrättslig rätt härtill, uppbäras direkt av de systemansvariga för överföringssystemen. EEG-tilläggsavgifterna kommer inte statskassan till godo vilket innebär att det särskilda kompensationsystemet inte på något sätt direkt eller indirekt minskar statens inkomster.
  - EEG-tilläggsavgifterna står inte till de offentliga myndigheternas föfogande. Nämnda myndigheter utövar inte heller någon kontroll över dessa avgifter, till exempel genom Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (BAFA) eller Bundesnetzagentur.

Talan väckt den 2 maj 2014 – H-O-T Servicecenter Nürnberg m.fl. mot kommissionen**(Mål T-289/14)**

(2014/C 223/44)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: H-O-T Servicecenter Nürnberg GmbH (Nürnberg, Tyskland), H-O-T Servicecenter Schmölln GmbH & Co. KG (Schmölln), H-O-T Servicecenter Allgäu GmbH & Co. KG (Memmingerberg), EB Härtetechnik GmbH & Co. KG (Nürnberg) (ombud: advokaterna A. Reuter, C. Arhold, N. Wimmer, F.-A. Wesche, K. Kindereit, R. Busch, A. Hohler och T. Woltering)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 18 december 2013 om att inleda ett formellt granskningsförfarande i ärendet "Statligt stöd SA. 33995 (2013/C) – Tyskland, Stöd till elproduktion från förnybara energikällor och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare" (EUT C 37, s. 73, 7.2.2014),
- förena förevarande förfarandet med det förfarande som inletts genom Tysklands ansökan (den 21 mars 2014) med yrkande att det angripna beslutet ska ogiltigförklaras,
i andra hand överföra handlingarna i det förfarande som inletts genom Tysklands ansökan till förevarande mål, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena tio grunder.

1. Första grunden: Ingen fördel
  - Det särskilda kompensationsystem som föreskrivs i den tyska lagen om prioritet för förnybar energi (Gesetz über den Vorrang erneuerbarer Energien – Erneuerbare-Energien-Gesetz) (nedan kallad EEG-lagen) medför ingen fördel för energiintensiva användare inom sektorn förhårdning och inom legeringsindustrin i allmänhet, och för sökandena i synnerhet.
2. Den andra grunden: Ingen selektiv fördel
  - Det särskilda kompensationsystemet ger än mindre sökandena någon selektiv fördel, i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF.
3. Tredje grunden: Inga statliga medel överförs
  - Det särskilda kompensationsystemet innebär inte att "stöd ... ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel", i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF.
4. Fjärde grunden: Ingen snedvridning av konkurrensen
  - Det särskilda kompensationsystemet snedvrider inte konkurrensen inom Europeiska unionen.
5. Fjärde grunden: Ingen inverkan på handeln mellan medlemsstaterna
  - Det särskilda kompensationsystemet påverkar inte heller handeln mellan medlemsstaterna.
6. Sjätte grunden: Det skulle strida mot sökandenas grundläggande rättigheter att avskaffa eller kraftigt minska det särskilda kompensationsystemet
  - Om det särskilda kompensationsystemet förklaras utgöra ett statligt stöd eller om detta kraftigt minskas, så skulle detta beslut inte bara strida mot Europeiska unionens domstols definition av tillämpningsområdet för artikel 107 FEUF, utan även strida mot det grundläggande kravet på rättvisa i hur bördor fördelas. Om det särskilda kompensationsystemet upphävs eller kraftigt minskas, så skulle detta beslut även strida mot sökandens grundläggande rättigheter, däri inbegripet sökandenas rättigheter enligt Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.

7. Sjunde grunden: Det särskilda kompensationsystemet omfattas av kommissionens beslut av den 22 maj 2002
  - Kommissionen har i sitt beslut av den 22 maj 2002 uttryckligen konstaterat att EEG-lagen och därtill knutna "kompensationsystem" inte uppfyller kraven för att betecknas som ett statligt stöd ⁽¹⁾. Detta beslut omfattar även det särskilda kompensationsystemet.
8. Åttonde grunden: Uppenbart oriktig bedömning och otillräcklig preliminär undersökning
  - Kommissionen har inte genomfört en tillräcklig undersökning och har således inte sett att undantagsbestämmelserna för energiintensiva användare är motiverade – med hänsyn till EEG-lagens syfte, natur och inre sammanhang – och att de inte medför en selektiv fördel.
9. Nionde grunden: Åsidosättande av rätten att beredas tillfälle att yttra sig
  - Kommissionen borde i vilket fall som helst ha berett sökandena tillfälle att yttra sig innan den antog ett beslut med så omfattande rättsverkningar mot sökandena.
10. Tionde grunden: Otillräcklig motivering
  - Beslutet att inleda ett förfarande är i viktiga avseenden bristfälligt motiverat.

⁽¹⁾ Kommissionens skrivelse av den 22 maj 2002, C (2002) 1887 slutlig/Statligt stöd NN 27/2000 – Tyskland.

Talan väckt den 2 maj 2014 – egeplast international mot kommissionen

(Mål T-291/14)

(2014/C 223/45)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: egeplast international GmbH (Greven, Tyskland) (ombud: advokaten A. Rosenfeld)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut C(2013) 4424 slutlig av den 18 december 2013 i ärendet om statligt stöd SA.33995 (2013/C) (f.d. 2013/NN) – Tyskland – Stöd till el från förnybara energikällor och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden i huvudsak följande:

1. Gynnande i den mening som avses i artikel 107.1FEUF föreligger inte
2. Sökanden har gjort gällande att det särskilda kompensationsystemet i lagen om företräde för förnybara energikällor (nedan kallade EEG) inte gynnar sökanden i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF, utan endast reducerar en kostnad som allvarligt påverkar sökandens konkurrensförmåga och som sökanden påfördes först genom införandet av EEG-tilläggsavgifterna. Syftet med nämnda system är att till viss del kompensera för en nackdel och inte att skapa en förmån.

3. Selektivitet föreligger inte
4. Sökanden har vidare gjort gällande att det särskilda kompensationsystemet inte är selektivt då det inte är begränsat till att omfatta vissa användare eller tillverkningssektorer. I praktiken är också de användare som har gynnats av kompensationsystemet aktiva inom många olika sektorer. Systemet är helt kompatibelt med EEG 2012 och möjliggör ett avgiftssystem som är förenligt med EEG-systemet.
5. Statliga medel eller medel som kan tillräknas staten berörs inte
6. Sökanden har vidare gjort gällande att avståendet från EEG-tilläggsavgifter inte berör statliga medel eller medel som kan tillräknas staten. EEG-tilläggsavgifterna ska säkerställa de civilrättsliga rättsanspråk som de systemansvariga för överföringssystemen (nedan kallade ÜNB) har gentemot elleverantören på ersättning för utgifter som de haft för marknadsföring av el. Tilläggsavgifternas storlek fastställs av ÜNB utan inblandning av staten. Bundesnetzagentur har endast getts behörighet att kontrollera att ÜNB i vederbörlig ordning har fastställt tilläggsavgifternas storlek. Bundesnetzagentur saknar däremot behörighet att utöva ständig kontroll och har inte heller någon förfoganderätt vad avser intäkterna från tilläggsavgifterna.
7. Ingen snedvridning av konkurrensen eller handelspåverkan
8. Sökanden har gjort gällande att den omständigheten att intäkterna från tilläggsavgifterna inte utgör statliga medel innebär att staten inte avstår från intäkter genom de minskade EEG-tilläggsavgifterna. Något avstående föreligger inte heller av den anledningen att de minskade tilläggsavgifterna kompenseras med privata medel i form av höjda tilläggsavgifter för icke privilegierade slutkonsumenter.

Talan väckt den 2 maj 2014 – Klemme mot kommissionen

(Mål T-294/14)

(2014/C 223/46)

Rättegångspråk: tyska

Parter

Sökande: Klemme AG (Lutherstadt Eisleben, Tyskland) (ombud: advokaterna T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme och T. Wielsch)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 18 december 2013 att inleda det formella granskningsförfarandet enligt artikel 108.2 FEUF mot Förbundsrepubliken Tyskland vad avser främjandet av elproduktion från förnybara energikällor och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare (statlig stöd SA.33995 (2013/C) (f.d. 2013/NN)), i den mån som det avser minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Gynnande i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF föreligger inte.
  - Sökanden har gjort gällande att de i lagen om företräde för förnybara energikällor (nedan kallad EEG) föreskrivna minskade EEG-tilläggsavgifterna för energiintensiva användare inte utgör stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF. Enligt sökanden gynnas energiintensiva användare inte av detta system. Det särskilda kompensationsystemet ska istället kompensera för extraordinära kostnader, vilka särskilt drabbar sökanden och jämförbara företag inom ramen för främjandet av elproduktion från förnybara energikällor och ska återställa konkurrenskraften för energiintensiva användare på vilka EEG-tilläggsavgifterna inledningsvis hade en betydande negativ inverkan.

2. Andra grunden: Statliga medel i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF föreligger inte.

- Sökanden har vidare gjort gällande att det särskilda kompensationssystemet inte utgör "stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel". Sökanden har anfört att EEG-tilläggsavgifterna inte utgör statliga medel varmed ett avstående från dessa avgifter genom det särskilda kompensationssystemet inte kan utgöra en åtgärd som vidtas med hjälp av statliga medel.
- EEG-tilläggsavgifterna uppbärs, förvaltas eller fördelas inte av staten eller av ett offentlig eller privat organ som har utsetts eller inrättats av staten. Istället kan EEG-tilläggsavgifterna, på grundval av en civilrättslig rätt härtill, uppbäras direkt av de systemansvariga för överföringssystemen. EEG-tilläggsavgifterna kommer inte statskassan till godo vilket innebär att det särskilda kompensationssystemet inte på något sätt direkt eller indirekt minskar statens inkomster.
- EEG-tilläggsavgifterna står inte till de offentliga myndigheternas förfogande. Nämnda myndigheter utövar inte heller någon kontroll över dessa avgifter, till exempel genom Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (BAFA) eller Bundesnetzagentur.

Talan väckt den 2 maj 2014 – Autoneum Germany mot kommissionen

(Mål T-295/14)

(2014/C 223/47)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Autoneum Germany GmbH (Roßdorf, Tyskland) (ombud: advokaterna T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme och T. Wielsch)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 18 december 2013 att inleda det formella granskningsförfarandet enligt artikel 108.2 FEUF mot Förbundsrepubliken Tyskland vad avser främjandet av elproduktion från förnybara energikällor och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare (statlig stöd SA.33995 (2013/C) (f.d. 2013/NN)), i den mån som det avser minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Gynnande i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF föreligger inte.

- Sökanden har gjort gällande att de i lagen om företräde för förnybara energikällor (nedan kallad EEG) föreskrivna minskade EEG-tilläggsavgifterna för energiintensiva användare inte utgör stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF. Enligt sökanden gynnas energiintensiva användare inte av detta system. Det särskilda kompensationssystemet ska istället kompensera för extraordinära kostnader, vilka särskilt drabbar sökanden och jämförbara företag inom ramen för främjandet av elproduktion från förnybara energikällor och ska återställa konkurrenskraften för energiintensiva användare på vilka EEG-tilläggsavgifterna inledningsvis hade en betydande negativ inverkan.

2. Andra grunden: Statliga medel i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF föreligger inte.

- Sökanden har vidare gjort gällande att det särskilda kompensationsystemet inte utgör "stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel". Sökanden har anfört att EEG-tilläggsavgifterna inte utgör statliga medel varmed ett avstående från dessa avgifter genom det särskilda kompensationsystemet inte kan utgöra en åtgärd som vidtas med hjälp av statliga medel.
- EEG-tilläggsavgifterna uppbärs, förvaltas eller fördelas inte av staten eller av ett offentlig eller privat organ som har utsetts eller inrättats av staten. Istället kan EEG-tilläggsavgifterna, på grundval av en civilrättslig rätt härtill, uppbäras direkt av de systemansvariga för överföringssystemen. EEG-tilläggsavgifterna kommer inte statskassan till godo vilket innebär att det särskilda kompensationsystemet inte på något sätt direkt eller indirekt minskar statens inkomster.
- EEG-tilläggsavgifterna står inte till de offentliga myndigheternas förfogande. Nämnda myndigheter utövar inte heller någon kontroll över dessa avgifter, till exempel genom Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (BAFA) eller Bundesnetzagentur.

Talan väckt den 2 maj 2014 – Erbslöh mot kommissionen

(Mål T-296/14)

(2014/C 223/48)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Erbslöh AG (Velbert, Tyskland) (ombud: advokaterna T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme och T. Wielsch)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 18 december 2013 att inleda det formella granskningsförfarandet enligt artikel 108.2 FEUF mot Förbundsrepubliken Tyskland vad avser främjandet av elproduktion från förnybara energikällor och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare (statlig stöd SA.33995 (2013/C) (f.d. 2013/NN)), i den mån som det avser minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Gynnande i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF föreligger inte.

- Sökanden har gjort gällande att de i lagen om företräde för förnybara energikällor (nedan kallad EEG) föreskrivna minskade EEG-tilläggsavgifterna för energiintensiva användare inte utgör stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF. Enligt sökanden gynnas energiintensiva användare inte av detta system. Det särskilda kompensationsystemet ska istället kompensera för extraordinära kostnader, vilka särskilt drabbar sökanden och jämförbara företag inom ramen för främjandet av elproduktion från förnybara energikällor och ska återställa konkurrenskraften för energiintensiva användare på vilka EEG-tilläggsavgifterna inledningsvis hade en betydande negativ inverkan.

2. Andra grunden: Statliga medel i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF föreligger inte.

- Sökanden har vidare gjort gällande att det särskilda kompensationsystemet inte utgör "stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel". Sökanden har anfört att EEG-tilläggsavgifterna inte utgör statliga medel varmed ett avstående från dessa avgifter genom det särskilda kompensationsystemet inte kan utgöra en åtgärd som vidtas med hjälp av statliga medel.
- EEG-tilläggsavgifterna uppbärs, förvaltas eller fördelas inte av staten eller av ett offentlig eller privat organ som har utsetts eller inrättats av staten. Istället kan EEG-tilläggsavgifterna, på grundval av en civilrättslig rätt härtill, uppbäras direkt av de systemansvariga för överföringssystemen. EEG-tilläggsavgifterna kommer inte statskassan till godo vilket innebär att det särskilda kompensationsystemet inte på något sätt direkt eller indirekt minskar statens inkomster.
- EEG-tilläggsavgifterna står inte till de offentliga myndigheternas förfogande. Nämnda myndigheter utövar inte heller någon kontroll över dessa avgifter, till exempel genom Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (BAFA) eller Bundesnetzagentur.

Talan väckt den 2 maj 2014 – Walter Klein mot kommissionen

(Mål T-297/14)

(2014/C 223/49)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Walter Klein GmbH & Co. KG (Wuppertal, Tyskland) (ombud: advokaterna T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme och T. Wielsch)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 18 december 2013 att inleda det formella granskningsförfarandet enligt artikel 108.2 FEUF mot Förbundsrepubliken Tyskland vad avser främjandet av elproduktion från förnybara energikällor och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare (statlig stöd SA.33995 (2013/C) (f.d. 2013/NN)), i den mån som det avser minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Gynnande i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF föreligger inte.

- Sökanden har gjort gällande att de i lagen om företräde för förnybara energikällor (nedan kallad EEG) föreskrivna minskade EEG-tilläggsavgifterna för energiintensiva användare inte utgör stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF. Enligt sökanden gynnas energiintensiva användare inte av detta system. Det särskilda kompensationsystemet ska istället kompensera för extraordinära kostnader, vilka särskilt drabbar sökanden och jämförbara företag inom ramen för främjandet av elproduktion från förnybara energikällor och ska återställa konkurrenskraften för energiintensiva användare på vilka EEG-tilläggsavgifterna inledningsvis hade en betydande negativ inverkan.

2. Andra grunden: Statliga medel i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF föreligger inte.

- Sökanden har vidare gjort gällande att det särskilda kompensationsystemet inte utgör "stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel". Sökanden har anfört att EEG-tilläggsavgifterna inte utgör statliga medel varmed ett avstående från dessa avgifter genom det särskilda kompensationsystemet inte kan utgöra en åtgärd som vidtas med hjälp av statliga medel.
- EEG-tilläggsavgifterna uppbärs, förvaltas eller fördelas inte av staten eller av ett offentlig eller privat organ som har utsetts eller inrättats av staten. Istället kan EEG-tilläggsavgifterna, på grundval av en civilrättslig rätt härtill, uppbäras direkt av de systemansvariga för överföringssystemen. EEG-tilläggsavgifterna kommer inte statskassan till godo vilket innebär att det särskilda kompensationsystemet inte på något sätt direkt eller indirekt minskar statens inkomster.
- EEG-tilläggsavgifterna står inte till de offentliga myndigheternas förfogande. Nämnda myndigheter utövar inte heller någon kontroll över dessa avgifter, till exempel genom Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (BAFA) eller Bundesnetzagentur.

Talan väckt den 2 maj 2014 – Erbslöh Aluminium mot kommissionen

(Mål T-298/14)

(2014/C 223/50)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Erbslöh Aluminium GmbH (Velbert, Tyskland) (ombud: advokaterna T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme och T. Wielsch)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 18 december 2013 att inleda det formella granskningsförfarandet enligt artikel 108.2 FEUF mot Förbundsrepubliken Tyskland vad avser främjandet av elproduktion från förnybara energikällor och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare (statlig stöd SA.33995 (2013/C) (f.d. 2013/NN)), i den mån som det avser minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Gynnande i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF föreligger inte.

- Sökanden har gjort gällande att de i lagen om företräde för förnybara energikällor (nedan kallad EEG) föreskrivna minskade EEG-tilläggsavgifterna för energiintensiva användare inte utgör stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF. Enligt sökanden gynnas energiintensiva användare inte av detta system. Det särskilda kompensationsystemet ska istället kompensera för extraordinära kostnader, vilka särskilt drabbar sökanden och jämförbara företag inom ramen för främjandet av elproduktion från förnybara energikällor och ska återställa konkurrenskraften för energiintensiva användare på vilka EEG-tilläggsavgifterna inledningsvis hade en betydande negativ inverkan.

2. Andra grunden: Statliga medel i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF föreligger inte.

- Sökanden har vidare gjort gällande att det särskilda kompensationsystemet inte utgör ”stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel”. Sökanden har anfört att EEG-tilläggsavgifterna inte utgör statliga medel varmed ett avstående från dessa avgifter genom det särskilda kompensationsystemet inte kan utgöra en åtgärd som vidtas med hjälp av statliga medel.
- EEG-tilläggsavgifterna uppbärs, förvaltas eller fördelas inte av staten eller av ett offentlig eller privat organ som har utsetts eller inrättats av staten. Istället kan EEG-tilläggsavgifterna, på grundval av en civilrättslig rätt härtill, uppbäras direkt av de systemansvariga för överföringssystemen. EEG-tilläggsavgifterna kommer inte statskassan till godo vilket innebär att det särskilda kompensationsystemet inte på något sätt direkt eller indirekt minskar statens inkomster.
- EEG-tilläggsavgifterna står inte till de offentliga myndigheternas förfogande. Nämnda myndigheter utövar inte heller någon kontroll över dessa avgifter, till exempel genom Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (BAFA) eller Bundesnetzagentur.

Talan väckt den 2 maj 2014 – Fricopan Back mot kommissionen

(Mål T-300/14)

(2014/C 223/51)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Fricopan Back GmbH Immekath (Klötze, Tyskland) (ombud: Rechtsanwälte T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme och T. Wielsch)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 18 december 2013 om inledande av ett formellt granskningsförfarande enligt artikel 108.2 FEUF gentemot Förbundsrepubliken Deutschland på grund av stöd till elproduktion från förnybara energikällor och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare, statligt stöd SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), i den del beslutet avser minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Inget gynnande i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF

- Sökanden gör gällande att begränsningen av EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare, vilken föreskrivs i lag i syfte att främja förnybara energikällor inte utgör stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF. I detta avseende gör sökanden gällande att energiintensiva företag inte heller gynnas av dessa bestämmelser. Den särskilda utjämningsregleringen har istället till syfte att jämna ut extraordinära utgifter vilka sökanden och jämförbara företag har inom ramen för främjandet av el-produktion från förnybara källor, och att upprätthålla konkurrenskraften för energiintensiva företag vilka påverkas avsevärt av EEG-tilläggsavgifterna.

2. Andra grunden: Inga statliga medel i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF

- Sökanden gör vidare gällande att de särskilda utjämningsbestämmelserna inte kan räknas som stöd som "ges av en medlemstat eller med hjälp av statliga medel". I detta avseende anser sökanden att EEG-tilläggsavgiften i sig inte är något statlig medel och att avståendet från detta stöd genom de särskilda utjämningsbestämmelserna därför inte heller kan utgöra stöd med hjälp av statliga medel.
- EEG-tilläggsavgiften tas inte ut, förvaltas eller fördelas av staten eller av något av staten utsett eller inrättat offentligt eller privat organ. EEG-tilläggsavgiften kan istället tas ut omedelbart av systemansvariga för överföringssystemet på grundval av ett motsvarande civilrättsligt anspråk. EEG-tilläggsavgiften kommer inte statsbudgeten till godo och de särskilda utjämningsbestämmelserna påverkar följaktligen varken direkt eller indirekt statens inkomster.
- EEG-tilläggsavgiften kommer inte heller statliga myndigheter till godo. Det finns inte heller någon offentlig kontroll av EEG-medel, som till exempel en kontroll som utförs av Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (BAFA) eller Bundesnetzagentur.

Talan väckt den 2 maj 2014 – Michelin Reifenwerke mot kommissionen

(Mål T-301/14)

(2014/C 223/52)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Michelin Reifenwerke AG & Co. KGaA (Karlsruhe, Tyskland) (ombud: T. Volz, M. Ringel, B. Wißmann, M. Püstow, C. Oehme och T. Wielsch)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 18 december 2013 om att inleda det formella granskningsförfarandet enligt artikel 108.2 FEUF mot Förbundsrepubliken Tyskland med anledning av stöd till el från förnybara energikällor och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare – statligt stöd SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN), i den del beslutet rör minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Det föreligger inte något gynnande i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF

- Sökanden gör gällande att de minskade EEG-tilläggsavgifterna för elintensiva användare, i syfte att förnybara energikällor ska prioriteras, inte utgör något stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF. Enligt sökanden gynnas inte elintensiva användare av den aktuella lagstiftningen. De särskilda bestämmelserna om kompensation är i stället en kompensation för exceptionella kostnader som sökanden och andra liknande företag har att bära i särskilt stor utsträckning i samband med främjandet av elproduktion från förnybara energikällor. Genom dessa bestämmelser återställs de elintensiva användarnas konkurrenskraft, vilken försämrats betydligt genom EEG-tilläggsavgifterna.

2. Andra grunden: Det är inte fråga om statliga medel i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF
  - Sökanden gör dessutom gällande att de särskilda bestämmelserna om kompensation inte utgör något stöd som "ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel". Enligt sökanden utgör EEG-tilläggsavgifterna själva inte några statliga medel, varför en nedsättning av dessa avgifter genom de särskilda bestämmelserna om kompensation inte kan utgöra ett stöd som ges med hjälp av statliga medel.
  - EEG-tilläggsavgifterna tas inte ut, förvaltas eller ens fördelas av staten eller ett av staten utsett eller bildat offentligrättsligt eller privaträttsligt organ. Avgifter kan i stället tas ut direkt genom de överföringssystemansvariga på grund av ett motsvarande civilrättsligt anspråk. Avgifterna tillfaller inte statsbudgeten, varför de särskilda bestämmelserna om kompensation på intet vis, varken direkt eller indirekt, minskar statens inkomster.
3. EEG-medlen kan inte heller disponeras av statliga myndigheter. Det finns dessutom ingen offentlig kontroll över EEG-medlen, till exempel genom Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle (BAFA; federal myndighet för ekonomi och exportkontroll) eller Bundesnetzagentur (federal myndighet som utövar tillsyn över elektricitets-, gas-, tele-, järnvägs- och postmarknaden).

Talan väckt den 29 april 2014 – Buderuss Guss mot kommissionen

(Mål T-302/14)

(2014/C 223/53)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Buderus Guss GmbH (Breidenbach, Tyskland) (ombud: advokaterna D. Greinacher, J. Martin och B. Scholtka)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen

- med tillämpning av artikel 263 första stycket FEUF ska ogiltigförklara kommissionens beslut av den 18 december 2013 (EUT C 37/73 av den 7 februari 2014) genom vilket kommissionen, i ärendet "Statligt stöd SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN)", inledde ett formellt undersökningsförfarande gentemot Förbundsrepubliken Tyskland angående främjande av elproduktion från förnybara energikällor och gruvgas med tillämpning av den tyska lagen om företräde för förnybar energi (Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien – EEG) och angående taket för EEG-avgiften till förmån för företag med hög energiintensitet, i den mån kommissionen klassificerar det särskilda kompensationssystemet i 40 § och 41 § EEG som statligt stöd i den mening som avses i artikel 107 FEUF, och
- enligt artikel 87.3 i tribunalens rättegångsregler förplikta kommissionen att ersätta de nödvändiga kostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

Första grunden: Åsidosättande av artikel 107 FEUF

Enligt sökanden gjorde kommissionen fel när den klassificerade främjandet av förnybar energi – genom avgiftssystemet och det särskilda kompensationssystemet som syftar till att sätta ett tak för EEG-avgiften – som ett stöd. Därför borde kommissionen inte ha inlett det formella undersökningsförfarandet.

- Sökanden påpekar i detta sammanhang att kommissionen, vid den preliminära bedömningen av frågan huruvida det särskilda kompensationssystemet utgör ett stöd, gjorde en uppenbart felaktig bedömning, eftersom det särskilda kompensationssystemet, i egenskap av undantag från principen om EEG-avgift, inte ger någon fördel som de energiintensiva företagen inte hade kommit i åtnjutande av under normala marknadsförhållanden.
- Sökanden har vidare gjort gällande att inte någon av statens resurser påverkas. Eftersom produkten av EEG-avgiften inte utgör en statlig resurs, påverkar inte undantagssystemet för energiintensiva företag statens resurser.
- Sökanden har också uppgett att det särskilda kompensationssystemet inte snedvrider konkurrensen. Systemet etablerar endast de marknadsvillkor som skulle gälla utan EEG-avgiften.

Andra grunden: Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar

Sökanden har gjort gällande att kommissionen vid antagandet av det angripna beslutet även åsidosatte principen om skydd för berättigade förväntningar. Den tyska lagstiftningen för främjande av förnybar energi hade redan varit föremål för en ingående prövning i förhållande till reglerna om statligt stöd. Vid denna prövning konstaterade kommissionen år 2002 att

denna lagstiftning inte innebar en överföring av statliga resurser. Eftersom EEG 2012 på denna punkt inte ledde till någon betydande ändring i förhållande till det tidigare rättsläget kunde de ekonomiska aktörerna inte förvänta sig en ny prövning, utan istället att den rådande lagstiftningen skulle bestå.

Tredje grunden: Maktmissbruk

Sökanden anser slutligen att kommissionen har gjort sig skyldig till maktmissbruk vid den bedömning som den ska göra enligt artiklarna 107 och 108 FEUF. Inledandet av undersökningsförfarandet hade som huvudsyfte att i princip harmonisera stödet till elproduktion från förnybara energikällor. Detta grundläggande syfte tar sig även uttryck i det nya utkastet till riktlinjer rörande statligt stöd till skydd för miljön och energi, i vilka kommissionen för första gången fastställer detaljerade regler för främjande av förnybar energi. För att genomföra en harmonisering måste emellertid kommissionen följa förfarandet för detta i artiklarna 116 och 117 FEUF.

Talan väckt den 29 april 2014 – Polyblend mot kommissionen

(Mål T-303/14)

(2014/C 223/54)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Polyblend GmbH (Bad Sobernheim, Tyskland) (ombud: advokaterna D. Greinacher, J. Martin och B. Scholtka)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen

- med stöd av artikel 263 första stycket FEUF ska ogiltigförklara kommissionens beslut av den 18 december 2013 (EUT C 37, s. 37, av den 7 februari 2014) att inleda det formella granskningsförfarandet mot Förbundsrepubliken Tyskland vad avser främjandet av elproduktion från förnybara energikällor och gruvgas enligt lagen om företräde för förnybara energikällor (Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien – EEG) och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare, i den mån som kommissionen fastställde att det särskilda kompensationssystemet enligt 40 § och 41 § EEG utgjorde statligt stöd i den mening som avses i artikel 107 FEUF, och
- förplikta kommissionen att, enligt artikel 87.3 i tribunalens rättegångsregler, ersätta de nödvändiga rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 107 FEUF

Sökanden har gjort gällande att kommissionen felaktigt fastställde att främjandet av förnybara energikällor genom systemet med tilläggsavgifter och det särskilda kompensationsystemet för att minska nämnda avgifter utgjorde stöd och att kommissionen därför inte borde ha inlett det formella granskningsförfarandet.

- Sökanden har anfört att kommissionen i samband med den preliminära bedömningen av frågan huruvida det särskilda kompensationsystemet utgjorde stöd gjorde sig skyldig till ett uppenbart bedömningsfel då det särskilda kompensationsystemet, i egenskap av undantagsbestämmelse från EEG-tilläggsavgifter, inte ger rätt till några förmåner som energiintensiva användare inte skulle ha erhållit under normala marknadsförhållanden.
- Sökanden har också anfört att inga statliga medel berörs. Då intäkterna från EEG-tilläggsavgifter inte utgör statliga medel kan undantagsbestämmelsen för energiintensiva användare inte heller beröra statliga medel.
- Sökanden har vidare gjort gällande att det särskilda kompensationsystemet inte heller snedvrider konkurrensen. Nämnda system etablerar på sin höjd de konkurrensvillkor som skulle föreligga utan EEG-tilläggsavgifter.

1. Andra grunden: Åsidosättande av principen om berättigade förväntningar

Sökanden har gjort gällande att kommissionen genom att anta beslutet även åsidosatte principen om berättigade förväntningar. Det tyska systemet för att främja förnybara energikällor har redan underkastats en ingående granskning avseende statligt stöd. Vid nämnda granskning kom kommissionen, år 2002, fram till att systemet inte innebar att statliga medel överfördes. Eftersom EEG 2012 i detta avseende inte innehåller några väsentliga ändringar i förhållande till det då rådande rättsläget saknade de berörda näringsidkarna anledning att förvänta sig en ny prövning utan borde ha kunnat förlita sig på att systemet skulle bestå.

2. Tredje grunden: Maktmissbruk

Avslutningsvis anser sökanden att kommissionen missbrukade det utrymme för skönmässig bedömning som den förfogar över enligt artiklarna 107 och 108 FEUF. Kommissionens huvudsakliga syfte med att inleda granskningsförfarandet var att i grunden harmonisera stöd till elproduktion från förnybara energikällor. Detta grundläggande syfte framgår också av de nya riktlinjerna för miljö- och energistöd i vilka kommissionen för första gången fastställde detaljerade bestämmelser för främjandet av förnybara energikällor. För att harmonisera måste kommissionen emellertid använda sig av det för detta ändamål i artiklarna 116 och 117 FEUF föreskrivna förfarandet för tillnärmning av lagstiftning.

Talan väckt den 29 april 2014 – Sun Alloys Europe mot kommissionen

(Mål T-304/14)

(2014/C 223/55)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Sun Alloys Europe GmbH (Bad Sobernheim, Tyskland) (ombud: advokaterna D. Greinacher, J. Martin och B. Scholtka)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen

- med stöd av artikel 263 första stycket FEUF ska ogiltigförklara kommissionens beslut av den 18 december 2013 (EUT C 37, s. 37, av den 7 februari 2014) att inleda det formella granskningsförfarandet mot Förbundsrepubliken Tyskland vad avser främjandet av elproduktion från förnybara energikällor och gruvgas enligt lagen om företräde för förnybara energikällor (Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien – EEG) och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare, i den mån som kommissionen fastställde att det särskilda kompensationsystemet enligt 40 § och 41 § EEG utgjorde statligt stöd i den mening som avses i artikel 107 FEUF, och
- förplikta kommissionen att, enligt artikel 87.3 i tribunalens rättegångsregler, ersätta de nödvändiga rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 107 FEUF

Sökanden har gjort gällande att kommissionen felaktigt fastställde att främjandet av förnybara energikällor genom systemet med tilläggsavgifter och det särskilda kompensationsystemet för att minska nämnda avgifter utgjorde stöd och att kommissionen därför inte borde ha inlett det formella granskningsförfarandet.

- Sökanden har anfört att kommissionen i samband med den preliminära bedömningen av frågan huruvida det särskilda kompensationsystemet utgjorde stöd gjorde sig skyldig till ett uppenbart bedömningsfel då det särskilda kompensationsystemet, i egenskap av undantagsbestämmelse från EEG-tilläggsavgifter, inte ger rätt till några förmåner som energiintensiva användare inte skulle ha erhållit under normala marknadsförhållanden.
- Sökanden har också anfört att inga statliga medel berörs. Då intäkterna från EEG-tilläggsavgifter inte utgör statliga medel kan undantagsbestämmelsen för energiintensiva användare inte heller beröra statliga medel.
- Sökanden har vidare gjort gällande att det särskilda kompensationsystemet inte heller snedvrider konkurrensen. Nämnda system etablerar på sin höjd de konkurrensvillkor som skulle föreligga utan EEG-tilläggsavgifter.

2. Andra grunden: Åsidosättande av principen om berättigade förväntningar

Sökanden har gjort gällande att kommissionen genom att anta beslutet även åsidosatte principen om berättigade förväntningar. Det tyska systemet för att främja förnybara energikällor har redan underkastats en ingående granskning avseende statligt stöd. Vid nämnda granskning kom kommissionen, år 2002, fram till att systemet inte innebar att statliga medel överfördes. Eftersom EEG 2012 i detta avseende inte innehåller några väsentliga ändringar i förhållande till det då rådande rättsläget saknade de berörda näringsidkarna anledning att förvänta sig en ny prövning utan borde ha kunnat förlita sig på att systemet skulle bestå.

3. Tredje grunden: Maktmissbruk

Avslutningsvis anser sökanden att kommissionen missbrukade det utrymme för skönsmässig bedömning som den förfogar över enligt artiklarna 107 och 108 FEUF. Kommissionens huvudsakliga syfte med att inleda granskningsförfarandet var att i grunden harmonisera stöd till elproduktion från förnybara energikällor. Detta grundläggande syfte framgår också av de nya riktlinjerna för miljö- och energistöd i vilka kommissionen för första gången fastställde detaljerade bestämmelser för främjandet av förnybara energikällor. För att harmonisera måste kommissionen emellertid använda sig av det för detta ändamål i artiklarna 116 och 117 FEUF föreskrivna förfarandet för tillnärmning av lagstiftning.

Talan väckt den 29 april 2014 – Vestolit mot kommissionen**(Mål T-305/14)**

(2014/C 223/56)

Rättegångsspråk: tyska

Parter*Sökande:* Vestolit GmbH (Marl, Tyskland) (ombud: advokaterna D. Greinacher, J. Martin och B. Scholtka)*Svarande:* Europeiska kommissionen**Yrkanden**

Sökandena yrkar att tribunalen

- med stöd av artikel 263 första stycket FEUF ska ogiltigförklara kommissionens beslut av den 18 december 2013 (EUT C 37, s. 37, av den 7 februari 2014) att inleda det formella granskningsförfarandet mot Förbundsrepubliken Tyskland vad avser främjandet av elproduktion från förnybara energikällor och gruvgas enligt lagen om företräde för förnybara energikällor (Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien – EEG) och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare, i den mån som kommissionen fastställde att det särskilda kompensationsystemet enligt 40 § och 41 § EEG utgjorde statligt stöd i den mening som avses i artikel 107 FEUF, och
- förplikta kommissionen att, enligt artikel 87.3 i tribunalens rättegångsregler, ersätta de nödvändiga rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 107 FEUF

Sökanden har gjort gällande att kommissionen felaktigt fastställde att främjandet av förnybara energikällor genom systemet med tilläggsavgifter och det särskilda kompensationsystemet för att minska nämnda avgifter utgjorde stöd och att kommissionen därför inte borde ha inlett det formella granskningsförfarandet.

- Sökanden har anfört att kommissionen i samband med den preliminära bedömningen av frågan huruvida det särskilda kompensationsystemet utgjorde stöd gjorde sig skyldig till ett uppenbart bedömningsfel då det särskilda kompensationsystemet, i egenskap av undantagsbestämmelse från EEG-tilläggsavgifter, inte ger rätt till några förmåner som energiintensiva användare inte skulle ha erhållit under normala marknadsförhållanden.
- Sökanden har också anfört att inga statliga medel berörs. Då intäkterna från EEG-tilläggsavgifter inte utgör statliga medel kan undantagsbestämmelsen för energiintensiva användare inte heller beröra statliga medel.
- Sökanden har vidare gjort gällande att det särskilda kompensationsystemet inte heller snedvrider konkurrensen. Nämnda system etablerar på sin höjd de konkurrensvillkor som skulle föreligga utan EEG-tilläggsavgifter.

2. Andra grunden: Åsidosättande av principen om berättigade förväntningar

Sökanden har gjort gällande att kommissionen genom att anta beslutet även åsidosatte principen om berättigade förväntningar. Det tyska systemet för att främja förnybara energikällor har redan underkastats en ingående granskning avseende statligt stöd. Vid nämnda granskning kom kommissionen, år 2002, fram till att systemet inte innebar att statliga medel överfördes. Eftersom EEG 2012 i detta avseende inte innehåller några väsentliga ändringar i förhållande till det då rådande rättsläget saknade de berörda näringsidkarna anledning att förvänta sig en ny prövning utan borde ha kunnat förlita sig på att systemet skulle bestå.

3. Tredje grunden: Maktmissbruk

Avslutningsvis anser sökanden att kommissionen missbrukade det utrymme för skönsmässig bedömning som den förfogar över enligt artiklarna 107 och 108 FEUF. Kommissionens huvudsakliga syfte med att inleda granskningsförfarandet var att i grunden harmonisera stöd till elproduktion från förnybara energikällor. Detta grundläggande syfte framgår också av de nya riktlinjerna för miljö- och energistöd i vilka kommissionen för första gången fastställde detaljerade bestämmelser för främjandet av förnybara energikällor. För att harmonisera måste kommissionen emellertid använda sig av det för detta ändamål i artiklarna 116 och 117 FEUF föreskrivna förfarandet för tillnärmning av lagstiftning.

Talan väckt den 30 april 2014 – Polymer-Chemie mot kommissionen

(Mål T-306/14)

(2014/C 223/57)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Polymer-Chemie GmbH (Sobernheim, Tyskland) (ombud: advokaterna D. Greinacher, J. Martin och B. Scholtka)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen

- med stöd av artikel 263 första stycket FEUF ska ogiltigförklara kommissionens beslut av den 18 december 2013 (EUT C 37, s. 37, av den 7 februari 2014) att inleda det formella granskningsförfarandet mot Förbundsrepubliken Tyskland vad avser främjandet av elproduktion från förnybara energikällor och gruvgas enligt lagen om företräde för förnybara energikällor (Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien – EEG) och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare, i den mån som kommissionen fastställde att det särskilda kompensationsystemet enligt 40 § och 41 § EEG utgjorde statligt stöd i den mening som avses i artikel 107 FEUF, och
- förplikta kommissionen att, enligt artikel 87.3 i tribunalens rättegångsregler, ersätta de nödvändiga rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 107 FEUF

Sökanden har gjort gällande att kommissionen felaktigt fastställde att främjandet av förnybara energikällor genom systemet med tilläggsavgifter och det särskilda kompensationsystemet för att minska nämnda avgifter utgjorde stöd och att kommissionen därför inte borde ha inlett det formella granskningsförfarandet.

- Sökanden har anfört att kommissionen i samband med den preliminära bedömningen av frågan huruvida det särskilda kompensationsystemet utgjorde stöd gjorde sig skyldig till ett uppenbart bedömningsfel då det särskilda kompensationsystemet, i egenskap av undantagsbestämmelse från EEG-tilläggsavgifter, inte ger rätt till några förmåner som energiintensiva användare inte skulle ha erhållit under normala marknadsförhållanden.
- Sökanden har också anfört att inga statliga medel berörs. Då intäkterna från EEG-tilläggsavgifter inte utgör statliga medel kan undantagsbestämmelsen för energiintensiva användare inte heller beröra statliga medel.
- Sökanden har vidare gjort gällande att det särskilda kompensationsystemet inte heller snedvrider konkurrensen. Nämnda system etablerar på sin höjd de konkurrensvillkor som skulle föreligga utan EEG-tilläggsavgifter.

2. Andra grunden: Åsidosättande av principen om berättigade förväntningar

Sökanden har gjort gällande att kommissionen genom att anta beslutet även åsidosatte principen om berättigade förväntningar. Det tyska systemet för att främja förnybara energikällor har redan underkastats en ingående granskning avseende statligt stöd. Vid nämnda granskning kom kommissionen, år 2002, fram till att systemet inte innebar att statliga medel överfördes. Eftersom EEG 2012 i detta avseende inte innehåller några väsentliga ändringar i förhållande till det då rådande rättsläget saknade de berörda näringsidkarna anledning att förvänta sig en ny prövning utan borde ha kunnat förlita sig på att systemet skulle bestå.

3. Tredje grunden: Maktmissbruk

Avslutningsvis anser sökanden att kommissionen missbrukade det utrymme för skönmässig bedömning som den förfogar över enligt artiklarna 107 och 108 FEUF. Kommissionens huvudsakliga syfte med att inleda granskningsförfarandet var att i grunden harmonisera stöd till elproduktion från förnybara energikällor. Detta grundläggande syfte framgår också av de nya riktlinjerna för miljö- och energistöd i vilka kommissionen för första gången fastställde detaljerade bestämmelser för främjandet av förnybara energikällor. För att harmonisera måste kommissionen emellertid använda sig av det för detta ändamål i artiklarna 116 och 117 FEUF föreskrivna förfarandet för tillnärmning av lagstiftning.

Talan väckt den 30 april 2014 – TechnoCompound mot kommissionen

(Mål T-307/14)

(2014/C 223/58)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: TechnoCompound GmbH (Bad Sobernheim, Deutschland) (ombud: advokaterna D. Greinacher, J. Martin och B. Scholtka)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen

- med stöd av artikel 263 första stycket FEUF ska ogiltigförklara kommissionens beslut av den 18 december 2013 (EUT C 37, s. 37, av den 7 februari 2014) att inleda det formella granskningsförfarandet mot Förbundsrepubliken Tyskland vad avser främjandet av elproduktion från förnybara energikällor och gruvgas enligt lagen om företräde för förnybara energikällor (Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien – EEG) och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare, i den mån som kommissionen fastställde att det särskilda kompensationsystemet enligt 40 § och 41 § EEG utgjorde statligt stöd i den mening som avses i artikel 107 FEUF, och
- förplikta kommissionen att, enligt artikel 87.3 i tribunalens rättegångsregler, ersätta de nödvändiga rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 107 FEUF

Sökanden har gjort gällande att kommissionen felaktigt fastställde att främjandet av förnybara energikällor genom systemet med tilläggsavgifter och det särskilda kompensationsystemet för att minska nämnda avgifter utgjorde stöd och att kommissionen därför inte borde ha inlett det formella granskningsförfarandet.

- Sökanden har anfört att kommissionen i samband med den preliminära bedömningen av frågan huruvida det särskilda kompensationsystemet utgjorde stöd gjorde sig skyldig till ett uppenbart bedömningsfel då det särskilda kompensationsystemet, i egenskap av undantagsbestämmelse från EEG-tilläggsavgifter, inte ger rätt till några förmåner som energiintensiva användare inte skulle ha erhållit under normala marknadsförhållanden.

- Sökanden har också anført att inga statliga medel berörs. Då intäkterna från EEG-tilläggsavgifter inte utgör statliga medel kan undantagsbestämmelsen för energiintensiva användare inte heller beröra statliga medel.
- Sökanden har vidare gjort gällande att det särskilda kompensationsystemet inte heller snedvrider konkurrensen. Nämda system etablerar på sin höjd de konkurrensvillkor som skulle föreligga utan EEG-tilläggsavgifter.

2. Andra grunden: Åsidosättande av principen om berättigade förväntningar

Sökanden har gjort gällande att kommissionen genom att anta beslutet även åsidosatte principen om berättigade förväntningar. Det tyska systemet för att främja förnybara energikällor har redan underkastats en ingående granskning avseende statligt stöd. Vid nämnda granskning kom kommissionen, år 2002, fram till att systemet inte innebar att statliga medel överfördes. Eftersom EEG 2012 i detta avseende inte innehåller några väsentliga ändringar i förhållande till det då rådande rättsläget saknade de berörda näringsidkarna anledning att förvänta sig en ny prövning utan borde ha kunnat förlita sig på att systemet skulle bestå.

3. Tredje grunden: Maktmissbruk

Avslutningsvis anser sökanden att kommissionen missbrukade det utrymme för skönsmässig bedömning som den förfogar över enligt artiklarna 107 och 108 FEUF. Kommissionens huvudsakliga syfte med att inleda granskningsförfarandet var att i grunden harmonisera stöd till elproduktion från förnybara energikällor. Detta grundläggande syfte framgår också av de nya riktlinjerna för miljö- och energistöd i vilka kommissionen för första gången fastställde detaljerade bestämmelser för främjandet av förnybara energikällor. För att harmonisera måste kommissionen emellertid använda sig av det för detta ändamål i artiklarna 116 och 117 FEUF föreskrivna förfarandet för tillnärmning av lagstiftning.

Talan väckt den 30 april 2014 – Neue Halberg-Guss mot kommissionen

(Mål T-308/14)

(2014/C 223/59)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Neue Halberg-Guss GmbH (Saarbrücken, Tyskland) (ombud: advokaterna D. Greinacher, J. Martin och B. Scholtka)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen

- med stöd av artikel 263 första stycket FEUF ska ogiltigförklara kommissionens beslut av den 18 december 2013 (EUT C 37, s. 37, av den 7 februari 2014) att inleda det formella granskningsförfarandet mot Förbundsrepubliken Tyskland vad avser främjandet av elproduktion från förnybara energikällor och gruvgas enligt lagen om företräde för förnybara energikällor (Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien – EEG) och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare, i den mån som kommissionen fastställde att det särskilda kompensationsystemet enligt 40 § och 41 § EEG utgjorde statligt stöd i den mening som avses i artikel 107 FEUF, och
- förplikta kommissionen att, enligt artikel 87.3 i tribunalens rättegångsregler, ersätta de nödvändiga rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre runder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 107 FEUF

Sökanden har gjort gällande att kommissionen felaktigt fastställde att främjandet av förnybara energikällor genom systemet med tilläggsavgifter och det särskilda kompensationsystemet för att minska nämnda avgifter utgjorde stöd och att kommissionen därför inte borde ha inlett det formella granskningsförfarandet.

- Sökanden har anfört att kommissionen i samband med den preliminära bedömningen av frågan huruvida det särskilda kompensationssystemet utgjorde stöd gjorde sig skyldig till ett uppenbart bedömningsfel då det särskilda kompensationssystemet, i egenskap av undantagsbestämmelse från EEG-tilläggsavgifter, inte ger rätt till några förmåner som energiintensiva användare inte skulle ha erhållit under normala marknadsförhållanden.
- Sökanden har också anfört att inga statliga medel berörs. Då intäkterna från EEG-tilläggsavgifter inte utgör statliga medel kan undantagsbestämmelsen för energiintensiva användare inte heller beröra statliga medel.
- Sökanden har vidare gjort gällande att det särskilda kompensationssystemet inte heller snedvrider konkurrensen. Nämda system etablerar på sin höjd de konkurrensvillkor som skulle föreligga utan EEG-tilläggsavgifter.

2. Andra grunden: Åsidosättande av principen om berättigade förväntningar

Sökanden har gjort gällande att kommissionen genom att anta beslutet även åsidosatte principen om berättigade förväntningar. Det tyska systemet för att främja förnybara energikällor har redan underkastats en ingående granskning avseende statligt stöd. Vid nämnda granskning kom kommissionen, år 2002, fram till att systemet inte innebar att statliga medel överfördes. Eftersom EEG 2012 i detta avseende inte innehåller några väsentliga ändringar i förhållande till det då rådande rättsläget saknade de berörda näringsidkarna anledning att förvänta sig en ny prövning utan borde ha kunnat förlita sig på att systemet skulle bestå.

3. Tredje grunden: Maktmissbruk

Avslutningsvis anser sökanden att kommissionen missbrukade det utrymme för skönmässig bedömning som den förfogar över enligt artiklarna 107 och 108 FEUF. Kommissionens huvudsakliga syfte med att inleda granskningsförfarandet var att i grunden harmonisera stöd till elproduktion från förnybara energikällor. Detta grundläggande syfte framgår också av de nya riktlinjerna för miljö- och energistöd i vilka kommissionen för första gången fastställde detaljerade bestämmelser för främjandet av förnybara energikällor. För att harmonisera måste kommissionen emellertid använda sig av det för detta ändamål i artiklarna 116 och 117 FEUF föreskrivna förfarandet för tillnärmning av lagstiftning.

Talan väckt den 30 april 2014 – Mat Foundries Europe mot kommissionen

(Mål T-309/14)

(2014/C 223/60)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Mat Foundries Europe GmbH (Neunkirchen, Tyskland) (ombud: advokaterna D. Greinacher, J. Martin och B. Scholtka)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen

- med stöd av artikel 263 första stycket FEUF ska ogiltigförklara kommissionens beslut av den 18 december 2013 (EUT C 37, s. 37, av den 7 februari 2014) att inleda det formella granskningsförfarandet mot Förbundsrepubliken Tyskland vad avser främjandet av elproduktion från förnybara energikällor och gruvgas enligt lagen om företräde för förnybara energikällor (Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien – EEG) och minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare, i den mån som kommissionen fastställde att det särskilda kompensationssystemet enligt 40 § och 41 § EEG utgjorde statligt stöd i den mening som avses i artikel 107 FEUF, och
- förplikta kommissionen att, enligt artikel 87.3 i tribunalens rättegångsregler, ersätta de nödvändiga rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 107 FEUF

Sökanden har gjort gällande att kommissionen felaktigt fastställde att främjandet av förnybara energikällor genom systemet med tilläggsavgifter och det särskilda kompensationsystemet för att minska nämnda avgifter utgjorde stöd och att kommissionen därför inte borde ha inlett det formella granskningsförfarandet.

- Sökanden har anfört att kommissionen i samband med den preliminära bedömningen av frågan huruvida det särskilda kompensationsystemet utgjorde stöd gjorde sig skyldig till ett uppenbart bedömningsfel då det särskilda kompensationsystemet, i egenskap av undantagsbestämmelse från EEG-tilläggsavgifter, inte ger rätt till några förmåner som energiintensiva användare inte skulle ha erhållit under normala marknadsförhållanden.
- Sökanden har också anfört att inga statliga medel berörs. Då intäkterna från EEG-tilläggsavgifter inte utgör statliga medel kan undantagsbestämmelsen för energiintensiva användare inte heller beröra statliga medel.
- Sökanden har vidare gjort gällande att det särskilda kompensationsystemet inte heller snedvrider konkurrensen. Nämnda system etablerar på sin höjd de konkurrensvillkor som skulle föreligga utan EEG-tilläggsavgifter.

2. Andra grunden: Åsidosättande av principen om berättigade förväntningar

Sökanden har gjort gällande att kommissionen genom att anta beslutet även åsidosatte principen om berättigade förväntningar. Det tyska systemet för att främja förnybara energikällor har redan underkastats en ingående granskning avseende statligt stöd. Vid nämnda granskning kom kommissionen, år 2002, fram till att systemet inte innebar att statliga medel överfördes. Eftersom EEG 2012 i detta avseende inte innehåller några väsentliga ändringar i förhållande till det då rådande rättsläget saknade de berörda näringsidkarna anledning att förvänta sig en ny prövning utan borde ha kunnat förlita sig på att systemet skulle bestå.

3. Tredje grunden: Maktmissbruk

Avslutningsvis anser sökanden att kommissionen missbrukade det utrymme för skönsmässig bedömning som den förfogar över enligt artiklarna 107 och 108 FEUF. Kommissionens huvudsakliga syfte med att inleda granskningsförfarandet var att i grunden harmonisera stöd till elproduktion från förnybara energikällor. Detta grundläggande syfte framgår också av de nya riktlinjerna för miljö- och energistöd i vilka kommissionen för första gången fastställde detaljerade bestämmelser för främjandet av förnybara energikällor. För att harmonisera måste kommissionen emellertid använda sig av det för detta ändamål i artiklarna 116 och 117 FEUF föreskrivna förfarandet för tillnärmning av lagstiftning.

Talan väckt den 30 april 2014 – Fritz Winter Eisengießerei mot kommissionen

(Mål T-310/14)

(2014/C 223/61)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Fritz Winter Eisengießerei GmbH & Co. KG (Stadallendorf, Tyskland) (ombud: advokaterna D. Greinacher, J. Martin och B. Scholtka)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut att inleda ett formellt granskningsförfarande vad rör främjande av elproduktion från förnybara energikällor och från gruvgas i enlighet med lagen om prioritet för förnybar energi (Gesetz über den Vorrang erneuerbarer Energien – Erneuerbare-Energien-Gesetz, EEG) och vad rör minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare, gentemot Förbundsrepubliken Tyskland – Statligt stöd SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) av den 18 december 2013, offentliggjort i EUT C 37, 7.2.2014, s. 73, med stöd av artikel 263 första stycket FEUF, i den del kommissionen har förklarat att det särskilda kompensationsystemet, som införts med hänvisning till artiklarna 40 och 41 EEG, utgör ett statligt stöd, i den mening som avses i artikel 107 FEUF, och

— förplikta kommissionen att ersätta nödvändiga kostnader enligt artikel 87.3 i tribunalens rättegångsregler.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artikel 107 FEUF

Sökanden gör gällande att kommissionen har gjort fel när den förklarat att stödet till främjande av förnybar energi, genom avgiftssystemet och genom det särskilda kompensationsystemet för att minska EEG-tilläggsavgifterna, utgör ett statligt stöd, och att kommissionen inte borde ha inlett ett formellt granskningsförfarande.

— Sökanden hävdar härvid att kommissionen, vid den preliminära bedömningen i frågan huruvida det särskilda kompensationsystemet utgör ett statligt stöd, har gjort sig skyldig till en uppenbart oriktig bedömning, eftersom det särskilda kompensationsystemet utgör ett undantag från EEG-tilläggsavgifterna, och således inte medför någon fördel i förhållande till den situation som skulle råda för energiintensiva användare under normala marknadsförhållanden.

— Sökanden gör vidare gällande att statliga medel inte påverkas. EEG-tilläggsavgifterna utgör nämligen inte statliga medel, varför undantaget för energiintensiva användare inte heller kan påverka statliga medel.

— Sökanden gör även gällande att det särskilda kompensationsystemet inte heller snedvrider konkurrensen. Systemet återställer endast de konkurrensvillkor som skulle gälla om EEG-tilläggsavgifterna inte fanns.

2. Andra grunden: Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar

Sökanden gör vidare gällande att kommissionen genom anta det angripna beslutet även har åsidosatt principen om skydd för berättigade förväntningar. De tyska bestämmelserna om främjande av elproduktion från förnybara energikällor har redan varit föremål för en grundlig prövning enligt reglerna om statligt stöd. Kommissionen kom vid denna prövning år 2002 fram till att det aktuella systemet inte innebär att statliga medel överförs. Eftersom regelverket EEG 2012 inte innehåller några förändringar i förhållande till tidigare rättsläge, hade de berörda näringsidkarna ingen anledning att förvänta sig en ny prövning, utan kunde med rätta förvänta sig att föreliggande regelverk skulle bestå.

3. Tredje grunden: Maktmissbruk

4. Sökanden anser slutligen att kommissionen har missbrukat sitt utrymme för skönsmässig bedömning enligt artiklarna 107 och 108 FEUF. Kommissionens främsta syfte med att inleda prövningsförfarandet är få till stånd en harmonisering av hur elproduktion från förnybara energikällor främjas. Detta grundläggande syfte framgår också av det nya utkastet till Riktlinjer för miljö- och energistöd, i vilka kommissionen för första fastställer detaljerade regler för främjande av förnybar energi. Kommissionen är emellertid skyldig att följa det förfarande som föreskrivs i artiklarna 116 och 117 FEUF när den genomför en sådan harmonisering.

Talan väckt den 5 maj 2014 – Christian Dior Couture mot harmoniseringsbyrån (Återgivning av ett återkommande mönster med relieffekt)

(Mål T-313/14)

(2014/C 223/62)

Ansökan är avfattad på: franska

Parter

Sökande: Christian Dior couture SA (Paris, Frankrike) (ombud: advokaten M. Sabatier)

Svarande: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det beslut som meddelades av fjärde överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden den 4 mars 2014, i den del överklagandet av granskarens beslut att vägra den internationella registreringen av figurmärke nr 1 100 187 för vissa varor i klasserna 9, 14, 18 och 25 som omfattar Europeiska unionen det skydd som gemenskapsvarumärkessystemet ger, avslogs,
- bifalla ansökan om registrering av figurmärke nr 1 100 187 för alla varor som avses i klasserna 9, 14, 18 och 25, och i andra hand för de varor vars användning klart har visats, och
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta sökandens rättegångskostnader för förfarandet vid harmoniseringsbyrån och det aktuella målet, med tillämpning av artikel 87 i tribunalens rättegångsregler.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Internationell registrering som avser Europeiska unionen av det figurmärke som återger ett återkommande mönster med relieffekt för varor i klasserna 9, 14, 18 och 25

Granskarens beslut: Delvist avslag på ansökan

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Åsidosättande av artikel 7.1 b och 7.3 i förordning nr 207/2009

Talan väckt den 2 maj 2014 – Vinnolit mot kommissionen

(Mål T-318/14)

(2014/C 223/63)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Vinnolit GmbH & Co. KG (Ismaning, Tyskland) (ombud: advokaten M. Geipel)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 18 december 2013 i ärende om statligt stöd SA.33 995 (2013/C) (ex 2013/NN) i de delar som avser minskade EEG-tilläggsavgifter för energiintensiva användare, och
- förplikta Europeiska kommissionen att bära sina egna rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som har åsamkats sökanden.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Det föreligger inte statligt stöd i den mening som avses i artikel 107 FEUF

- Sökanden har gjort gällande att det i lag föreskrivna företrädet för förnybar energi (EEG) i fråga om tilläggsavgift för energiintensiva användare utgör en ändring av en civilrättslig jämningsmekanism. Det ges ingen rabatt med användning av statliga medel eller med medel som staten förfogar över.

2. Andra grunden: Det föreligger åtminstone inte något nytt stöd

- Sökanden har vidare gjort gällande att minskningen av EEG-tilläggsavgiften för energiintensiva användare inte utgör nytt stöd i den mening som avses i artikel 108 FEUF, eftersom det sätt som stöd lämnas till förnybar energi i Förbundsrepubliken Tyskland tidigare av kommissionen har bedömts vara förenlig med reglerna om statligt stöd och dessa regler inte har ändrats i någon väsentlig betydelse.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av grundläggande rättigheter och proportionalitetsprincipen
  - Sökanden har gjort gällande att Europeiska kommissionen inte har utnyttjat sin befogenhet att besluta efter eget skön eller i varje fall har tillämpat detta skön felaktigt genom att för det första inte beakta den skada som åsamkats berörda användare av beslutet att inleda det formella granskningsförfarandet och för det andra genom att inleda granskningsförfarandet på en tidpunkt då detta inte var nödvändigt.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar
  - Sökanden har gjort gällande att Europeiska kommissionen har åsidosatt användarnas berättigade förväntningar genom att anta beslutet, eftersom finansieringen av förnybar energi i Förbundsrepubliken Tyskland tidigare av kommissionen har ansetts förenlig med reglera om statligt stöd och dessa regler inte har ändrats i någon väsentlig betydelse.
5. Femte grunden: Överskridande av befogenhet
  - Sökanden har slutligen gjort gällande att Europeiska kommissionen har överskridit sin befogenhet när den antog beslutet eftersom den rättstridigt har begränsat Förbundsrepubliken Tysklands utrymme för eget skön enligt primär- och sekundärrätten att utforma sitt stöd till förnybar energi.

Talan väckt den 12 maj 2014 – Azarov mot rådet

(Mål T-331/14)

(2014/C 223/64)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Mykola Yanovych Azarov (Kiev, Ukraina) (ombud: advokaterna G. Lansky och A. Egger)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara rådets beslut 2014/119/Gusp av den 5 mars 2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 66, s. 26), och rådets förordning (EU) nr 208/2014 av den 5 mars 2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 66, s. 1), i den del de rör sökanden,
- förordna om åtgärder för processledning enligt artikel 64 i tribunalens rättegångsregler, och
- förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten

Sökanden gör gällande att motiveringen av de angripna rättsakterna inte gör det möjligt för sökanden att angripa dem och inte heller för tribunalen att utföra sin laglighetsprövning.

2. Andra grunden: Åsidosättande av grundläggande rättigheter

Såvitt avser denna grund gör sökanden gällande åsidosättande av rätten till egendom och av näringsfriheten. Vidare gör sökanden gällande att de restriktiva åtgärderna är oproportionerliga. Slutligen hävdar sökanden att hans rätt till försvar har åsidosatts.

3. Tredje grunden: Maktmissbruk

Sökanden gör gällande att rådet har gjort sig skyldigt till maktmissbruk, eftersom de restriktiva åtgärderna som vidtagits mot sökanden i huvudsak hade andra syften än att stärka och stödja rättsstaten liksom iakttagandet av mänskliga rättigheter i Ukraina.

4. Fjärde grunden: Åsidosättande av principen om god förvaltning

Såvitt avser denna grund gör sökanden särskilt gällande åsidosättande av rätten till opartisk behandling, åsidosättande av rätten till rättvis behandling och åsidosättande av rätten till en noggrann undersökning av de faktiska omständigheterna.

5. Femte grunden: Uppenbart oriktig bedömning i flera avseenden.

Talan väckt den 12 maj 2014 – Azarov mot rådet

(Mål T-332/14)

(2014/C 223/65)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Oleksii Mykolayovych Azarov (Kiev, Ukraina) (ombud: advokaterna G. Lansky och A. Egger)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- med stöd av artikel 263 FEUF ogiltigförklara rådets beslut 2014/119/Gusp av den 5 mars 2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 66, s. 26), rådets genomförandebeslut 2014/216/Gusp av den 14 april 2014 om genomförande av beslut 2014/119/Gusp om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 111, s. 91), och rådets förordning (EU) nr 208/2014 av den 5 mars 2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 66, s. 1), samt rådets genomförandeförordning (EU) nr 381/2014 av den 14 april 2014 om genomförande av förordning (EU) nr 208/2014 om restriktiva åtgärder mot vissa personer, enheter och organ med hänsyn till situationen i Ukraina (EUT L 111, s. 33), i den del de rör sökanden.
- förordna om åtgärder för processledning enligt artikel 64 i tribunalens rättegångsregler, och,
- gemäß Art 87 § 2 Verfahrensordnung den Rat zu verurteilen, die Kosten des Verfahrens zu tragen.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fem grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten

Sökanden gör gällande att motiveringen av de angripna rättsakterna inte gör det möjligt för sökanden att angripa dem och inte heller för tribunalen att utföra sin laglighetsprövning.

2. Andra grunden: Åsidosättande av grundläggande rättigheter

Såvitt avser denna grund gör sökanden gällande åsidosättande av rätten till egendom och av näringsfriheten. Vidare gör sökanden gällande att de restriktiva åtgärderna är oproportionerliga. Slutligen hävdar sökanden att hans rätt till försvar har åsidosatts.

3. Tredje grunden: Maktmissbruk

Sökanden gör gällande att rådet har gjort sig skyldigt till maktmissbruk, eftersom de restriktiva åtgärderna som vidtagits mot sökanden i huvudsak hade andra syften än att stärka och stödja rättsstaten liksom iakttagandet av mänskliga rättigheter i Ukraina.

4. Fjärde grunden: Åsidosättande av principen om god förvaltning

Såvitt avser denna grund gör sökanden särskilt gällande åsidosättande av rätten till opartisk behandling, åsidosättande av rätten till rättvis behandling och åsidosättande av rätten till en noggrann undersökning av de faktiska omständigheterna.

5. Femte grunden: Uppenbart oriktig bedömning i flera avseenden.

Talan väckt den 30 maj 2014 – STC mot kommissionen

(Mål T-355/14)

(2014/C 223/66)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: STC SpA (Forlì, Italien) (ombud: advokaterna A. Marelli och G. Delucca)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara de angripna besluten med full rättslig och faktisk verkan och i detta hänseende bland annat:
- förplikta den upphandlande myndigheten att ersätta den skada som orsakats av de olagligt fattade besluten, antingen genom att genomföra en ny upphandling till förmån för sökanden, eller genom att ersätta den skada som följer av företagets uteblivna vinst och erfarenhet med ett belopp motsvarande 15 % av det pris som angavs i sökandens anbud eller, i andra hand, med ett belopp som motsvarar 15 % av kontraktsvärdet eller ett högre eller lägre belopp som domstolen finner skäligt, jämte dröjsmålsränta, och
- förplikta svaranden att ersätta samtliga kostnader hänförliga till förfarandet.

Grunder och huvudargument

Förevarande talan riktar sig mot ett beslut om att avslå ett anbud som getts in av sökanden i anbudsförfarandet JRC IPR 2013 C04 0031 OC som fattats av Europeiska kommissionen, generaldirektoratet, Gemensamma forskningscentret, administrativa ledningen för Ispra, Underhåll och tjänster, och som översänts genom ett brev av den 3 april 2014 med referensen Ares(2014)1041060, mot beslutet att tilldela ett annat företag kontraktet samt mot beslutet att avslå begäran om tillgång till handlingar avseende anbudsinfördran.

Föremålet för anbudsinfördran i fråga var planering av genomförande, tillhandahållande av utrustning och konstruktion av en ny anläggning för trigenerering genom en gasturbin, jämte ett löpande och särskilt underhållsavtal för en sexårsperiod, i form av garanti under de två första åren.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Den första grunden avser vägran att erkänna sökandens rätt att få tillgång till handlingarna avseende anbudsinfördran. I detta hänseende har sökanden gjort gällande
  - åsidosättande av artiklarna 42 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
  - åsidosättande av rätten att få tillgång till handlingarna avseende anbudsinfördran, i den mån sökanden varken fick tillgång till klassificeringen av upphandlingen och antalet poäng som konkurrenterna erhållit eller till hela bedömningsrapporten avseende sökanden,

- åsidosättande av rätten till försvar och rätten till ett effektivt rättsmedel.
2. Den andra grunden avser det ekonomiska erbjudande som sökanden lämnat. I detta hänseende har sökanden gjort gällande
- åsidosättande av artikel 296 genom en motsägelsefull och otillräcklig motivering,
  - åsidosättande av rätten till god förvaltning som avses i artikel 41.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
  - åsidosättande av artikel 112.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, s. 1),
  - åsidosättande av artikel 160.3 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 av den 29 oktober 2012 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L 362, s. 1),
  - åsidosättande av likabehandlingsprincipen och skyldigheten att lämna insyn med avseende på bedömningen av anbudet vid tilldelningen av kontraktet samt av principen om lika möjligheter för samtliga anbudsgivare.
3. Den andra grunden avser det tekniska erbjudande som sökanden lämnat. I detta hänseende har sökanden gjort gällande
- åsidosättande av artikel 296 genom en motsägelsefull och otillräcklig motivering,
  - åsidosättande av rätten till god förvaltning som avses i artikel 41.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna,
  - åsidosättande av artikel 112.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 av den 25 oktober 2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget och om upphävande av rådets förordning (EG, Euratom) nr 1605/2002 (EUT L 298, s. 1),
  - åsidosättande av artiklarna 139.1 och 160.3 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 av den 29 oktober 2012 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L 362, s. 1),
  - åsidosättande av principen om insyn och av artikel 16 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
- Sökanden har även gjort gällande en förvanskning av uppgifterna i handlingar.
-

PERSONALDOMSTOLEN

Personaldomstolens dom (andra avdelningen) av den 16 januari 2014 – Guinet mot EIB

(Mål F-107/12) ⁽¹⁾

(Personalmål — Personal vid EIB — Pensionssystem — Överföring av pensionsrättigheter — Kompensation för nackdelar till följd av försening i överföring av pensionsrättigheter — Effektivt överföringsvillkor för pensionsrättigheter som förvärvats i ett annat system än det för EIB — Likabehandlingsprincipen)

(2014/C 223/67)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Philippe Guinet (Luxemburg, Luxemburg) (ombud: advokaten L. Levi)

Svarande: Europeiska investeringsbanken (ombud: T. Gilliams och G. Nuvoli, biträdda av advokaterna D. Waelbroeck och A. Duron)

Saken

Personalmål – Talan dels om ogiltigförklaring av EIB:s tysta beslut att avslå sökandens ansökan om att beräkna värdeökningen av de pensionsgrundande tjänsteåren, dels om skadestånd.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Philippe Guinet ska bära sina rättegångskostnader och ersätta tre fjärdedelar av Europeiska investeringsbankens rättegångskostnader.
- 3) Europeiska investeringsbanken ska bära en fjärdedel av sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 366, 24.11.2012, s. 41.

Personaldomstolens (andra avdelningen) dom av den 22 maj 2014 – CI mot Parlamentet

(Mål F-130/12) ⁽¹⁾

(Personalmål — Lön — Familjetillägg — Barntillägg — Dubbelt barntillägg — Artikel 67.3 i tjänsteföreskrifterna — Villkor för beviljande — Förlikning mellan parterna sedan Europeiska ombudsmannen medlat — Genomförande — Omsorgsplikt)

(2014/C 223/68)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: CI (ombud: advokaterna B. Cortese och A. Salerno)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: E. Despotopoulou och M. Ecker)

Saken

Yrkande om ogiltigförklaring av beslutet att neka dubbelt barntillägg med tillämpning av artikel 67.3 i tjänsteföreskrifterna

Domslut

- 1) Europaparlamentets beslut av den 5 december 2011 att neka dubbelt barntillägg från och med den 1 juni 2008 liksom beslutet av den 20 juli 2012 att avslå klagomålet ogiltigförklaras.
- 2) Talan ogillas i övrigt.
- 3) Europaparlamentet ska bära sina egna rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som förorsakats CI.

⁽¹⁾ EUT C 71, 9.3.2013, s. 29.

Personaldomstolens dom (tredje avdelningen) av den 30 januari 2014 – Ohrgaard mot kommissionen

(Mål F-151/12) ⁽¹⁾

(Personalmål — Lön — Utlandstillägg — Bosättningsvillkor föreskrivs i artikel 4.1 b i bilaga VII till tjänsteföreskrifterna — Tjänstgöring i en internationell organisation — Begrepp — Praktik på fem månader vid kommissionen — Omfattas inte)

(2014/C 223/69)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Jakob Ohrgaard (Frederiksberg, Danmark) (ombud: advokaterna S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal, D. de Abreu Caldas)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: J. Currall och V. Joris)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av beslutet att inte bevilja utlandstillägg till sökanden.

Domslut

- 1) Europeiska kommissionens beslut av den 6 mars 2012 varigenom Jakob Ohrgaard inte beviljades utlandstillägg, som ändrats genom beslutet av den 31 augusti 2012 om att avslå klagomålet, ska ogiltigförklaras.
- 2) Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och förpliktas att ersätta Jakob Ohrgaards rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 55, 23.2.2013, s. 26.

Personaldomstolens beslut (andra avdelningen) av den 14 januari 2014 – Lebedef mot kommissionen(Mål F-60/13) ⁽¹⁾

(Personalmål — Tjänstemän — Registrering av frånvaro på grund av sjukdom — Otillåten frånvaro — Tillsättningsmyndigheten har dragit av semesterdagar — Ansökan inlämnad via e-post — Den berörde personens kännedom om att ett beslut föreligger — Underlåtenhet att öppna ett mejl och ta del av detta besluts innehåll genom att klicka på en länk — Upptagande till sakprövning — Frister — Fastställande av det datum från vilket den berörde personen har kunnat ta del av beslutets innehåll)

(2014/C 223/70)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Luxemburg) (ombud: advokaten F. Frabetti)

Svarande: kommissionen (ombud: C. Berardis-Kayser och G. Berscheid)

Saken

Talan om ogiltigförklaring av kommissionens tysta avslag av sökandens ansökan i enlighet med artikel 90.1 i tjänsteföreskrifterna, angående rättelse av uppgifter om sjukfrånvaro som registrerats i SysPer2.

Avgörande

- 1) Talan avvisas, eftersom det är uppenbart att den inte kan prövas i sak.
- 2) Giorgio Lebedef ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 274, 21.9.2013, s. 29.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV